

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W KRAKOWIE**

OO.421.3.1.2024.EB.10

Kraków, 2 kwietnia 2025 r.

**DECYZJA
O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH**

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t, art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit. b w związku z art. 84 ust. 1a, art. 84 ust. 1, ust. 2, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm. zwanej dalej UUOŚ), § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 104 i 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, cyt. dalej jako k.p.a.),

p o r o z p a t r z e n i u

wniosku z dnia 19.08.2024 r. (data wpływu 22.08.2024 r.), złożonego przez Pełnomocników Panią Ewę Makosz i Pana Piotra Grawicza, działających w imieniu Inwestora, tj. PKP Polskie Linie Kolejowe ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „**Zmiana technologii drażenia tunelu ewakuacyjnego na metodę TBM dla przedsięwzięcia pn.: Modernizacja istniejącej linii kolejowej nr 104 Chabówka – Nowy Sącz na odcinku D Limanowa - bocznicą Kłęczany realizowanego w ramach projektu pn.: Modernizacja linii kolejowej nr 104 Chabówka – Rabka Zaryte – Mszana Dolna oraz Limanowa – Kłęczany – Nowy Sącz**”,

o r z e k a m c o n a s t ę p u j e :

- I. Stwierdzam brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.
- II. Określam istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia w następującym zakresie:
 1. Prace budowlane, w tym transport materiałów budowlanych, w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej (godz. 6:00 – 22:00), za wyjątkiem prac, których przerwanie nie jest możliwe ze względów technologicznych, (w tym budowa tunelu odbywająca się w porze nocnej 24 godz. na dobę, 7 dni w tygodniu).
 2. Należy stosować rozwiązania organizacyjne i techniczne mające na celu minimalizację emisji wtórnej pyłu z miejsc prowadzenia prac budowlanych i montażowych oraz środków transportu przewożących materiały pyliste, w szczególności poprzez:

- a) zabezpieczenie samochodów wywożących urobek (np. poprzez przykrywanie plandekami);
 - b) zraszanie w porze suchej dróg znajdujących się na terenie budowy;
 - c) czyszczenie kół pojazdów przed wyjazdem z placu budowy na drogi publiczne.
3. W przypadku konieczności prowadzenia obniżania zwierciadła wód należy w pierwszej kolejności stosować rozwiązania, ograniczające zasięg leja depresji, tak aby nie wykraczał poza linie rozgraniczające lub mieścił się w zakresie wahań sezonowych poza tymi granicami. Prace odwodnieniowe związane z realizacją tunelu należy prowadzić pod nadzorem uprawnionego hydrogeologa.
 4. W celu ograniczenia ilości wykorzystywanej wody na cele technologiczne związane z drążeniem tunelu ewakuacyjnego metodą TBM należy zastosować rozwiązania mające na celu w pierwszej kolejności ponowne wykorzystanie ścieków technologicznych powstających podczas realizacji prac tunelowych. Zapotrzebowanie wody na potrzeby drążenia tunelu należy zapewnić za pośrednictwem beczkowozów.
 5. Jeżeli zapotrzebowanie na wodę na cele technologiczne związane z drążeniem tunelu ewakuacyjnego będzie większe niż generowane ilości ścieków technologicznych, do uzupełnienia zapasu wody zgromadzonej w planowanych przy wschodnim portalu tunelu dwóch zbiornikach retencyjnych (o pojemności $2 \times 800 \text{ m}^3$) należy wykorzystać w pierwszej kolejności wodę pochodzącą z odwodnienia (obiektów lub wykopów budowlanych), ewentualnie wodę dowożoną beczkowozami.
 6. Masy ziemne z wykopów (urobek) wykonawca robót budowlanych powinien wykorzystać (w jak największym stopniu i o ile to będzie możliwe ze względu na ich własności) na cele związane z modernizacją linii kolejowej nr 104, np. do formowania nasypów czy do rekultywacji terenu.
 7. Masy ziemne z wykopów (urobek), których nie można wykorzystać należy przekazywać jako odpad wyłącznie odpowiednim jednostkom uprawnionym do gospodarowania odpadami. Nie dozwolone jest przekazywanie tego materiału osobom prywatnym.
 8. Ograniczyć wycinkę drzew i krzewów do wielkości bezwzględnie koniecznej z punktu widzenia realizacji inwestycji.
 9. Prace związane z wycinką drzew i karczowaniem krzewów prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. Wycinka może być wykonana w okresie lęgowym ptaków jedynie pod warunkiem wykonania jej pod nadzorem ornitologa, który przed dokonaniem wycinki przeprowadzi oględziny pod kątem występowania gniazd ptaków i adekwatnie do wyników kontroli wskaże dopuszczalne terminy i sposób prowadzenia wycinki. W tym terminie jest możliwa wycinka tylko w wyjątkowych przypadkach dla pojedynczych drzew lub krzewów.
 10. Usunięcie drzew o obwodzie pnia powyżej 50 cm należy prowadzić pod nadzorem: chiropterologa i entomologa – szczególną uwagę należy zwrócić na drzewa dziuplaste, spękania pni oraz odstające fragmenty kory, które mogą być wykorzystywane przez gatunki chronione.
 11. Drzewa znajdujące się w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w następujący sposób:

- a) pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz ruch pojazdów, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem, a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony, dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych;
 - b) zachowane drzewa znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, gdzie nie są planowane prace/ przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu koron, wygrodzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m. Dokładne miejsce i sposób wykonania zabezpieczeń powinien określić specjalista botanik z nadzoru przyrodniczego. Ewentualne prace prowadzone w strefie korzeniowej (od pnia drzewa do 2 m od obrysu korony) należy wykonywać ręcznie;
 - c) korzenie odsłonięte w czasie wykopów należy, w miarę możliwości ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. Przycięte korzenie należy zabezpieczyć preparatami grzybobójczymi. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew;
 - d) w obrębie rzutu korony i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, nie można lokalizować zapleczy budowy, magazynować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z powstałych wykopów, stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego;
 - e) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.
12. W związku z wycinką drzew i krzewów należy nasadzić minimum 435 drzew oraz 1 400 m² krzewów. Nasadzenia winny być wykonane materiałem nasadzeniowym zgodnym ze składem gatunkowym siedlisk występujących na tym terenie.
13. Wszystkie gatunki małych zwierząt (w szczególności chronionych – płazów, gadów, drobnych ssaków), w każdym stadium rozwojowym, stwierdzone na terenie prowadzonych robót, winny być odłowione i przemieszczone poza teren realizacji przedsięwzięcia do najbliższych miejsc uwzględniając ich bieżące potrzeby siedliskowe.
14. W celu minimalizacji zaburzeń migracji, zwłaszcza żerowiskowej, nietoperzy oraz ochrony latających nocą bezkręgowców, w przypadku konieczności stosowania oświetlenia, na każdym jego etapie, należy zastosować lampy o kierunkowej wiązce światła i szczelnej obudowie (o współczynniku rozpraszania światła równym zero), emitujące światło o tzw. „cieplej” barwie (sodowe lub LED o barwie światła w przedziale 2600K – 3700K).

15. Prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym - w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego, dla oceny zgodności wykonywanych prac z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, na etapie realizacji inwestycji, pełnionym przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności o doświadczeniu:

a) botanicznym:

- kontrola terenu budowy pod kątem występowania gatunków roślin chronionych;
- kontrola zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do usunięcia;

b) herpetologicznym:

- identyfikacja obecności płazów na terenie i w najbliższym sąsiedztwie obszaru inwestycji oraz eliminowanie ewentualnych zagrożeń;
- kontrola placu budowy (w tym wykopy, prace odwodnieniowe, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, rowy, itp.) – w celu poszukiwania uwieczonych zwierząt;
- odłowienie zwierząt z zasypywanych zastoisk wodnych, zabezpieczenie odłowionych zwierząt, transport, wpuszczenie zwierząt w innym siedlisku, w którym występują w sposób naturalny;

c) ornitologicznym:

- kontrola terminów prowadzenia wycinki zieleni;
- kontrola terenu w trakcie wycinki zieleni, w celu określenia ewentualnego występowania dziupli oraz gniazd ptaków wśród roślinności drzewiastej;
- kontrola terenu w celu określenia ewentualnej obecności czynnych gniazd ptaków terenów otwartych;

d) teriologicznym:

- identyfikowanie obecności gatunków chronionych ssaków na obszarze i w najbliższym sąsiedztwie obszaru inwestycji,
- podejmowanie i koordynacja działań związanych z ochroną teriofauny oraz kontrola skuteczności i jakości realizowanych prac w tym zakresie,

e) chiropterologicznym i entomologicznym:

- związany z wycinką drzew o pierśnicy powyżej 50 cm, gdzie mogą występować zasiedlone dziuple, kontrola odstającej kory, itp.

III. Nakładam obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie;

1. zmian poziomu i jakości wód podziemnych w sąsiedztwie projektowanego tunelu, w istniejących piezometrach T10-CD1, T10-CD3, T10-CD8, T10-CD14, T10-CD24, T10-CD27, T10-CD35, T10-CD39, obejmujący:

a) pomiary poziomu zwierciadła wód podziemnych – co najmniej raz w miesiącu,

- b) pomiary jakości wód podziemnych – co najmniej raz na sześć miesięcy, w zakresie:
podstawowych właściwości fizyczno-chemicznych: odczyn, twardość ogólna, przewodnictwo elektryczne właściwe, zawartość NH_4 , NO_3 , NO_2 , Cl , F , SO_4 , zawartości metali ciężkich: As , Ba , Co , Cd , Cr , Cu , Hg , Mo , Ni , Pb , Sn , Zn , Fe , Mn , oznaczenia sumy węglowodorów frakcji aromatycznej i alifatycznej oraz olejów mineralnych i benzyny.
 - 2. Monitoring wód podziemnych należy prowadzić przed rozpoczęciem drążenia tunelu ewakuacyjnego, w trakcie drążenia tunelu i co najmniej rok po jego zakończeniu.
 - 3. Pierwsza i ostatnia seria monitoringu wód podziemnych powinna obejmować zarówno pomiary poziomu zwierciadła wód podziemnych jak i pomiary ich jakości.
 - 4. Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie, Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie należy:
 - a) przedkładać corocznie - jeden raz w roku do końca I kwartału (przez okres od rozpoczęcia drążenia tunelu, podczas realizacji obiektu i rok po zrealizowaniu tunelu), raport za rok poprzedni, z realizacji monitoringu wód podziemnych określonego w pkt. 1,
 - b) raport obejmować powinien sprawozdanie z przeprowadzonych badań monitoringowych, ocenę wpływu przedsięwzięcia na wody podziemne i korzystanie z wód w obszarze oddziaływania tunelu oraz ocenę skuteczności przyjętych rozwiązań w zakresie monitorowania i ograniczenia wpływu inwestycji na wody podziemne. Do raportu należy dołączyć wyniki prowadzonych obserwacji.
 - 5. Uzyskane wyniki monitoringu oraz raport należy przechowywać w formie papierowej i elektronicznej przez okres 5 lat.
- IV. Charakterystykę przedsięwzięcia określa załącznik nr 1 stanowiący integralną część niniejszej decyzji.
- V. Niniejszej decyzji, na wniosek Pełnomocnika Inwestora z dnia 13.02.2025 r., nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

Pełnomocnicy Pani Ewa Makosz i Pan Piotr Grawicz, działający w imieniu Inwestora, tj. PKP Polskie Linie Kolejowe ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa, wystąpili z wnioskiem z dnia 19.08.2024 r. (data wpływu 22.08.2024 r.), do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zmiana technologii drążenia tunelu ewakuacyjnego na metodę TBM dla przedsięwzięcia pn.: Modernizacja istniejącej linii kolejowej nr 104 Chabówka – Nowy Sącz na odcinku D Limanowa - bocznica Kłęczany realizowanego w ramach projektu pn.: Modernizacja linii kolejowej nr 104 Chabówka – Rabka Zaryte – Mszana Dolna oraz Limanowa – Kłęczany – Nowy Sącz”.

Przedmiotowa inwestycja zakwalifikowana została jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839 z późn. zm.), zgodnie z którym „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia”.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t i p, ustawy UUOŚ regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 UUOŚ realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Do wniosku załączono wymagane dokumenty wyszczególnione w art. 74 ust. 1 UUOŚ. Za decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz udzielone pełnomocnictwo uiszczono opłatę skarbową. Kompletna dokumentacja pod względem formalnym pozwoliła na wszczęcie postępowania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W toku postępowania stwierdzono, że liczba stron postępowania przekracza 10, w związku z powyższym zgodnie z art. 74 ust. 3 UUOŚ, miał zastosowanie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.); cyt. jako „k.p.a.”), w myśl którego zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pismem z dnia 05.09.2024 r., znak: OO.421.3.1.2024.EB.1 skutecznie zawiadomiono strony o wszczęciu przedmiotowego postępowania.

Następnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie przy piśmie znak: OO.421.3.1.2024.EB.3 z dnia 18.09.2024 r. w oparciu o art. 50 § 1 oraz art. 77 § 1 ustawy k.p.a. wezwał Inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia (KIP) pod względem merytorycznym. Stosownego uzupełnienia dokonano przy piśmie z dnia 29.11.2024 r. w formie Aneksu 1 do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia wraz z załącznikami, tj. mapą uwarunkowań środowiskowych (załącznik 1) oraz załącznikiem graficznym przedstawionym na podkładzie mapy ewidencyjnej (załącznik 2).

Analiza przedłożonego uzupełnienia wykazała, iż wymaga ono dodatkowych wyjaśnień, o które Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie wezwał wnioskodawcę w piśmie znak: OO.421.3.1.2024.EB z dnia 17.01.2025 r. Stosownego uzupełnienia dokonano przy piśmie z dnia 31.01.2025 r. w formie Aneksu 2 do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia wraz z załącznikami, tj. rysunkami przedstawiającymi plan organizacji placu budowy przy portalu wschodnim i portalu zachodnim (załącznik 1), mapą uwarunkowań środowiskowych, z oznaczonymi budynkami przeznaczonymi do wyburzenia (załącznik 2), mapą przedstawiającą źródła hałasu przy portalu wschodnim (załącznik 3) oraz mapą zinwentaryzowanych budynków (załącznik 4).

Po stwierdzeniu kompletności i prawidłowości karty informacyjnej przedsięwzięcia, pismem znak: OO.421.3.1.2024.EB.6 z dnia 13.02.2025 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie wystąpił do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz ewentualnego ustalenia zakresu raportu.

Pismem znak: OO.421.3.1.2024.EB.7 z dnia 13.02.2025 r. tutejszy organ wystąpił do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o zajęcie stanowiska w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz ewentualnego ustalenia zakresu raportu.

Zgodnie bowiem z art. 63 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 i 4 UUOŚ organ właściwy do wydania decyzji stwierdza w drodze postanowienia obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko po zasięgnięciu opinii właściwego organu państwowej inspekcji sanitarnej oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

O wystąpieniu o opinię do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie poinformowano strony zawiadomieniem znak: OO.421.3.1.2024.EB.8 z dnia 13.02.2025 r.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przy piśmie znak: K.RZŚ.4901.16.2025.AB z dnia: 26.02.2025 r. wydał opinię, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c, które w całości zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji.

Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Krakowie wydał opinię z dnia 05.03.2025 r. znak: NS.9022.7.6.2025, w której stwierdził, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 i 1a UUOŚ w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W przypadku zajścia takiej potrzeby ma możliwość w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określenia warunków lub wymagań, o których mowa w

art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W myśl art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 UWOŚ w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ winien zawrzeć informacje o kryteriach, o których mowa w art. 63 ust. 1, które zostały uwzględnione przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia takiej oceny.

Na podstawie art. 80 ust. 2a ustawy UWOŚ, przedmiotowa inwestycja, jako inwestycja strategiczna, wymieniona w art. 59 a, zwolniona jest z konieczności stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Dnia 13.02.2025 r. Pełnomocnik Inwestora, na podstawie art. 108 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* zawnioskował o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Pełnomocnik uzasadnił swoją prośbę ważnym interesem społecznym oraz wyjątkowo ważnym interesem strony a także zabezpieczeniem gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami.

Jak wskazano w ww. piśmie przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane w ramach projektu pn.: „Modernizacja linii kolejowej nr 104 Chabówka – Rabka Zaryte – Mszana Dolna oraz Limanowa – Kłęczany – Nowy Sącz jest inwestycją celu publicznego finansowaną przy udziale środków unijnych w ramach Krajowego Programu Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO), mającą na celu m.in. skrócenie czasu jazdy pociągów, poprawę przepustowości linii kolejowej oraz dostosowanie infrastruktury kolejowej do aktualnych potrzeb, co w znaczny sposób wpłynie na zwiększenie dostępności komunikacji zbiorowej dla podróżnych, a w szczególności dla okolicznych mieszkańców.

Inwestycja wpłynie na poprawę bezpieczeństwa ruchu kolejowego, podróżnych, przewożonych ładunków oraz ruchu drogowego na przejazdach kolejowo-drogowych. Celem inwestycji jest również racjonalizacja kosztów eksploatacji i utrzymania zarządzanej infrastruktury, ograniczenie jej dewastacji oraz zmniejszenie negatywnego oddziaływania transportu kolejowego na środowisko. Przedmiotowa inwestycja przyczyni się do stymulacji zrównoważonego rozwoju w transporcie poprzez poprawę stanu infrastruktury transportowej przy jednoczesnej minimalizacji obciążeń dla środowiska naturalnego oraz lokalnej społeczności. Przeprowadzenie prac na linii kolejowej nr 104 z uwagi na jej położenie, jest istotne również w celu zwiększenia dostępności poszczególnych regionów Polski i podniesienia spójności transportu kolejowego w Europie. Inwestycja ma istotne znaczenie dla rozwoju gospodarczego, a także dla spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej kraju. Przewidziane w ramach inwestycji drążenie i budowa tunelu kolejowego T10 oraz tunelu ewakuacyjnego na odcinku Limanowa – bocznica Kłęczany są kluczowymi elementami całego przedsięwzięcia, bez których inwestycja nie może być zrealizowana i nie będzie mogła funkcjonować.

Ponadto, Spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., której większościowym udziałowcem jest Skarb Państwa, otrzymała status spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa na podstawie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24.09.2021 r. w sprawie wykazu spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1782). Na podstawie uchwały Rady Ministrów nr 218/2023 z dnia 14 listopada 2023 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia Krajowego Programu Kolejowego do 2030 roku (z perspektywą do roku 2032), PKP PLK S.A. jest zobowiązana do dołożenia wszelkich starań umożliwiających zakończenie realizacji przedsięwzięcia w wyznaczonym do tego czasie. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi niezwłoczne kontynuowanie robót

budowlanych na linii kolejowej LK104 na odcinku Limanowa – bocznica Klęczany, przyczyniając się do osiągnięcia zamierzonych rezultatów przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także uznając, iż spełnione są przesłanki art. 108 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, a przedsięwzięcie jest niezwykle ważne ze względu na interes społeczny oraz wyjątkowo ważny interes strony a także biorąc pod uwagę aspekty gospodarcze, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie przychylił się do wniosku Pełnomocnika i nadał niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie na podstawie art. 10 § 1. *k.p.a.* pismem znak: OO.421.3.1.2024.EB.9 z dnia 07.03.2025 r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania niniejszej decyzji oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w ww. sprawie. We wskazanym terminie możliwości wypowiedzania się stron nie wniesiono uwag do przedmiotowej sprawy.

W związku z art. 63 ust. 1 ustawy UUOŚ, mając na uwadze specyfikę realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wzięto pod uwagę następujące uwarunkowania:

1. Rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) *skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,*

Przedsięwzięcie polega na budowie tunelu ewakuacyjnego stanowiącego drogę ewakuacyjną dla tunelu głównego (kolejowego) T10 realizowanego w ramach przedsięwzięcia pn.: „Modernizacja istniejącej linii kolejowej nr 104 Chabówka – Nowy Sącz na odcinku D Limanowa – bocznica Klęczany” dla którego uzyskano Decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie o środowiskowych uwarunkowaniach, znak: OO.421.3.7.2020.EB.19 z dnia 15 lipca 2022 r.

Zgodnie z decyzją znak: OO.421.3.7.2020.EB.19 z dnia 15.07.2022 r. oraz postanowieniem znak: OO.4222.3.2023.EB z dnia 07.05.2024 r., tunel główny będzie realizowany metodą TBM, natomiast tunel ewakuacyjny o mniejszym przekroju, zlokalizowany po północnej stronie tunelu głównego, miał zostać wykonany metodą konwencjonalną. Podmiot planujący realizację przedsięwzięcia zdecydował jednak o zmianie metody wykonania tunelu ewakuacyjnego z metody konwencjonalnej na metodę TBM.

Tunel ewakuacyjny będzie połączony z tunelem głównym siedmioma przejściami poprzecznymi o wysokości wewnętrznej 3,45 m oraz szerokości wewnętrznej 3,00 m. Zlokalizowany on zostanie po północnej stronie tunelu głównego o długości ok. 3772 m, w rejonie miejscowości Pisarzowa ok. km proj. 50+060 – 53+810 LK 104 na odc. Limanowa – bocznica Klęczany. W sytuacji zajścia zdarzenia niebezpiecznego (np. pożaru) osoby przebywające w tunelu kolejowym kierowane będą do tunelu ewakuacyjnego, który umożliwi ewakuację przez służby ratownicze. Dodatkowo pomiędzy tunelem kolejowym, a ewakuacyjnym będą znajdować się dwa pomieszczenia techniczne.

W zmienianym zakresie dot. tunelu ewakuacyjnego planuje się wykonanie drążenia metodą tarczową TBM, tym samym rezygnując z metody konwencjonalnej (NATM). Inwestor podjął decyzję, aby drążenie tunelu ewakuacyjnego wykonać metodą tarczową TBM, czyli metodą jaką planowane jest drążenie tunelu głównego. Zaproponowana modyfikacja nie

będzie polegać na wprowadzeniu zupełnie nowej technologii (ponieważ tunel główny będzie realizowany metodą TBM), lecz poszerzenie zakresu prac drążeniowych metodą TBM o tunel ewakuacyjny. Fragmenty tunelu w rejonie przejść poprzecznych oraz same przejścia z przyczyn technologicznych będą wykonywane metodą konwencjonalną. Zmiana ta oznacza rezygnację z metody mniej korzystnej dla warunków wodnych na rzecz metody mechanicznej – o mniejszym wpływie na środowisko.

Zmiana metody drążenia tunelu ewakuacyjnego jest motywowana głównie poprzez poprawę bezpieczeństwa w trakcie prowadzenia prac, zwiększenie przewidywalności działań oraz zmniejszenie wpływu na warunki wodno-gruntowe.

Czas realizacji przedsięwzięcia objętego zmianą technologii (drążenie tunelu ewakuacyjnego) wyniesie łącznie ok. 12 miesięcy (przewidywane wykonanie tunelu metodą konwencjonalną zajęło by ok. 24 miesięcy). Drążenie tunelu ewakuacyjnego będzie rozpoczynać się ok. 3 miesiące wcześniej niż drążenie tunelu głównego.

Inwestycja zlokalizowana jest w województwie małopolskim, w powiecie limanowskim, w gminie Limanowa, w rejonie miejscowości Pisarzowa i Mordarka.

Teren inwestycji stanowi w większości obszar rolniczy oraz łąkowy. Otoczenie stanowi zazwyczaj niska roślinność i krzewy. Część terenu inwestycji znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań, obejmuje to rejon portali (wschodniego i zachodniego) oraz obszar nad tunelem.

Planowana inwestycja zostanie wykonana za pomocą maszyny, której posuw odbywa się za pomocą siłowników hydraulicznych, które odpychają się od wybudowanego tunelu (lub w chwili pierwszego startu na portalu od specjalnej tymczasowej konstrukcji metalowej). Po wydrążeniu niewielkiej odległości maszyna zostaje włączona na bieg jałowy (tzw. brak posuwu). Operator erektora rozpoczyna pracę układania segmentów w sekwencji, które tworzą pierścień ostatecznej obudowy tunelu. Elementy te wykonane są ze zbrojonego betonu o wysokiej jakości. Segmenty instalowane są pod osłoną zewnętrznego pancerza tarczy zapewniając maksymalne bezpieczeństwo montażu. Każdy prefabrykat układany jest tak, by ściśle przylegał do elementów nowo budowanego pierścienia jak również do poprzednio wybudowanego – wspomagane jest to przez specjalnie umiejscowione kołki, które kierunkują pozycję segmentu. Dodatkowo pomiędzy pierścieniami znajduje się uszczelka powstrzymująca przecieki wodne. Przerwa powstająca po wybudowaniu obudowy ostatecznej tunelu wypełniana jest specjalną zaprawą (dwuskładnikową) zaraz po wybudowaniu całego pierścienia a proces rozpoczyna się wraz z kolejnym posuwem maszyny. Dzięki temu uzyskuje się dobrą współpracę obudowy i ośrodka otaczającego, wysoką szczelność, a także minimalizuje się osiadania i deformacje osiągając wysoką stateczność ośrodka. Urobek z drążenia tunelu ewakuacyjnego będzie transportowany wąskotorowymi kolejkami szynowymi w wagonach.

Powierzchnia zajmowana przez obiekt tunelowy jest związana z lokalizacją portali (wschodniego i zachodniego) oraz terenem znajdującym się nad tunelem. Jednak ten sam obszar byłby zajmowany przez tunel ewakuacyjny drążony metodą konwencjonalną. Dodatkowo należy zaznaczyć, że w przypadku linii kolejowej przebiegającej w tunelu eliminuje się potrzebę zajęcia powierzchni ziemi.

Powierzchnia zrzućwana na teren nad tunelem ewakuacyjnym wynosi ok. 17 000 m². Jest to powierzchnia, która nie traci swoich właściwości biologiczno-czynnych.

Zajętość terenu przy portalu wschodnim oraz zachodnim w czasie budowy tunelu ewakuacyjnego metodą TBM będzie porównywalna do drążenia metodą NATM. Ze względu na występowanie już zaplanowanych elementów (m.in. stref magazynowych, placów składowanie tubingów i urobku) dla metody TBM (budowa tunelu kolejowego) nie przewiduje się zwiększenia zajętości terenu, spowodowaną zmianą metody drążenia. Powierzchnia przy portalach (wschodnim oraz zachodnim) zaplanowana w postępowaniu dotyczącym całej inwestycji, jaką jest modernizacja linii kolejowej nr 104 na odcinku D nie ulega korekcie spowodowanej zmianą technologii drążenia tunelu.

Zakres szczegółowy przedsięwzięcia przedstawiono w charakterystyce przedsięwzięcia stanowiącej załącznik do przedmiotowej decyzji.

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

Budowa zarówno tunelu kolejowego, jak i ewakuacyjnego stanowią element całej inwestycji jaką jest modernizacja LK104 na odcinku D. Budowa tunelu ewakuacyjnego będzie realizowana równolegle do tunelu kolejowego. Z tego powodu wystąpi skumulowane oddziaływanie obu inwestycji. Przewidziano, że drążenie tunelu ewakuacyjnego rozpocznie się ok. 3 miesiące wcześniej niż drążenie tunelu głównego. Co istotne zmiana technologii drążenia tunelu skróci czas procesu o około połowę, przy założeniu przesuwania się toku pracy 3 m/dobę przy metodzie NATM wykonywanej z dwóch stron.

Na etapie realizacji inwestycji wystąpi zwiększona emisja hałasu i zanieczyszczeń powietrza. Realizacja prac będzie się pokrywać z pracami na linii kolejowej nr 104 na odcinku D. Emisje hałasu będą jedynie tymczasowe, ograniczone do czasu prowadzenia robót. Ze względu na prowadzenie prac pod powierzchnią ziemi, wpływ drążenia tunelu nie będzie znaczący. Dołożone zostaną także wszelkie starania w celu ograniczenia emisji hałasu i zanieczyszczeń w trakcie robót budowlanych. Początkowy etap prac, odbywający się na powierzchni terenu będzie odczuwalny, lecz krótkotrwały. W momencie prowadzenia prac wewnątrz tunelu emitowany hałas będzie znacząco ograniczony, ponieważ ściany tunelu będą stanowiły naturalną barierę. Miejscem wzmożonego oddziaływania będą jedynie portale, gdzie można będzie zaobserwować występowanie szumu związanego z pracami maszyn. Warto również zaznaczyć fakt ograniczenia hałasu związanego ze zmniejszeniem udziału prac strzałowych przy realizacji inwestycji, poprzez rezygnację z drążenia tunelu ewakuacyjnego metodą konwencjonalną.

Na komponenty środowiska takie jak: wody powierzchniowe i podziemne, gleby, funkcje ekologiczne środowiska związane z migracją zwierząt, krajobraz, wykorzystanie terenu oraz gospodarkę odpadami, oddziaływanie skumulowane na etapie budowy będzie nieznaczące. Metoda TBM pozwala na zapewnienie pełnej szczelności przodka, obniżając ryzyko negatywnego wpływu na środowisko, a dodatkowo w trakcie wykonywania prac drążenia tunelu prowadzony będzie monitoring poziomu wód. Pozwoli on na stałą kontrolę warunków panujących w górotworze.

W związku z powyższym oraz uwzględniając zastosowane rozwiązania ograniczające oddziaływanie na środowisko stwierdzono, iż realizacja inwestycji nie będzie ponadnormatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie oraz nie dojdzie do znaczącej kumulacji oddziaływań. Natomiast na etapie eksploatacji inwestycji nie przewiduje się wystąpienia kumulacji oddziaływań.

c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

Realizacja zadania w fazie budowy będzie powodować niekorzystne oddziaływanie na siedliska i gatunki flory i fauny, głównie poprzez czasową ingerencję w część zajmowanych powierzchni, głównie związanych z umiejscowieniem portali. Większość zinwentaryzowanych gatunków flory i fauny występuje nad tunelem. Należy zaznaczyć, że prowadzone drążenie będzie odbywać się pod powierzchnią terenu, co znacząco ogranicza konieczność niszczenia siedlisk roślin oraz zwierząt.

Największym potencjalnym zagrożeniem dla różnorodności biologicznej może być na etapie jego realizacji ingerencja związana z lokalnym (okolice portali) oddziaływaniem na gatunki chronione fauny i flory, a także siedliska przyrodnicze podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.).

Jako oddziaływanie najbardziej niekorzystne dla zbiorowisk roślinnych, a w szczególności tych bogatych w cenne gatunki roślin i/lub grzybów, a związane z etapem realizacyjnym budowy tunelu mogą być zaistniałe w tym czasie zmiany warunków wodnych terenu objętego inwestycją oraz terenów przyległych, w przypadku zastosowania obniżenia zwierciadła wód. Przedmiotowa zmiana oznacza rezygnację z metody mniej korzystnej dla warunków wodnych na rzecz metody mechanicznej – mającej minimalny wpływ na środowisko.

Oddziaływanie inwestycji na środowisko przyrodnicze będzie miało miejsce przede wszystkim na etapie jej realizacji. Warunki określone w niniejszej decyzji służą zminimalizowaniu negatywnego wpływu przedsięwzięcia i przy ich zastosowaniu nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływało na elementy przyrodnicze, w tym siedliska, faunę ani florę.

W fazie eksploatacji inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na środowisko przyrodnicze, tunel kolejowy jest bowiem infrastrukturą podziemną, nie stanowiącą bariery w terenie ani nie generującą istotnych zagrożeń, uwzględniając również oddziaływania skumulowane.

Na etapie realizacji nastąpi zużycie wody, innych surowców i materiałów, paliw oraz energii. W związku z realizacją inwestycji planuje się wykorzystać:

- wodę – ok. 200 m³/doba,
- energię elektryczną – ok. 172 MWh/miesiąc,
- betonowe segmenty oraz wypełnienie – ok. 15 000 m³ betonu.

Woda wykorzystana będzie wyłącznie w trakcie realizacji przedsięwzięcia m.in. na cele związane z potrzebami socjalnymi zaplecza budowy oraz do procesu technologicznego. Na obecnym etapie zaawansowania prac planuje się dostarczanie wód do procesu technologicznego jedynie za pośrednictwem beczkowsów. Woda jest medium służącym do chłodzenia jednostek napędowych (jest to obieg zamknięty, z instalacją zmiękczającą) oraz

do wytwarzania zaczynu cementowego, a także jest dodawana do środków kondycjonujących grunt w komorze urabiania.

Realizacja tunelu metodą TBM EPB nie wymaga wykorzystania płuczki w procesie technologicznym. Podparcie przodka odbywa się poprzez wytworzenie nadciśnienia sprężonym powietrzem oraz stosowaniem dodatków kondycjonujących grunt co m.in. przekłada się na stabilność przodka i zapobiega obwałom. Do uszczelniania przestrzeni między segmentową obudową ostateczną a górotworem nie służy płuczka tylko zaczyn cementowo- bentonitowy. Środki tego typu dobierane są do konkretnych warunków geologicznych, na podstawie przeprowadzonych testów. Są to biodegradowalne środki pianotwórcze (spieniające), stosowane w maszynach TBM do kondycjonowania gruntu. Ze względu na swoje właściwości nie stanowią zagrożenia dla środowiska naturalnego. Stosowane są w celu umożliwienia transportu urobku oraz ułatwiają drażnienie. Dozowanie waha się od 0,2 do 2L/m³ wydobywanego urobku.

W czasie eksploatacji tunelu ewakuacyjnego, wykorzystywana będzie jedynie energia elektryczna związana wyłącznie z oświetleniem wewnątrz tunelu.

d) emisji i występowania innych uciążliwości,

W trakcie realizacji inwestycji wystąpi emisja zanieczyszczeń do powietrza, hałasu oraz odpadów typowych dla procesów budowlanych. Uciążliwości związane z fazą realizacji będą miały charakter tymczasowy i ustąpią wraz z jej zakończeniem.

W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia wystąpi emisja zanieczyszczeń do powietrza, związana głównie z pracą sprzętu budowlanego i środków transportu. Maszyna TBM będzie zasilana energią elektryczną, z tego powodu jej eksploatacja nie będzie powodowała emisji zanieczyszczeń związanych ze spalaniem paliw. Natomiast emisje substancji będą związane z pracą innych urządzeń. Najbardziej typowymi substancjami emitowanymi z pojazdów są tlenek węgla, tlenki azotu i węglowodory. Innymi zanieczyszczeniami są dwutlenek siarki, aldehydy, cząstki smoliste i pyły, jednak ich oddziaływanie jest mniejsze. Do transportu segmentów i urobku będzie używana kolejka tunelowa z lokomotywą spalinową (silnik diesla) spełniająca normy emisji spalin regulacji UE 2016/1628 Stage V.

Aby maksymalnie ograniczyć oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne uznano za konieczne podjęcie działań mających na celu minimalizację emisji wtórnej pyłu z miejsc prowadzenia prac budowlanych i montażowych oraz środków transportu przewożących materiały pyliste (warunek określony w sentencji niniejszej decyzji).

Ponadto przewidziano ograniczenie oddziaływania przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne w fazie jego budowy poprzez zastosowanie następujących rozwiązań chroniących środowisko:

- na terenie budowy prowadzone będą na bieżąco prace porządkowe,
- wywożony urobek będzie wilgotny, ze względu na głębokość, z jakiej będzie pochodził, samochody wywożące urobek będą oplandekowane,
- w porze suchej drogi znajdujące się na terenie budowy będą zraszane w celu ograniczenia pylenia,
- materiały sypkie będą gromadzone w wyznaczonych miejscach, w sposób uniemożliwiający ich wymywanie do cieków lub systemów odwodnienia na skutek odpływu wód opadowych,

- planowane jest ograniczenie prędkości ruchu pojazdów,
- przewiduje się stosowanie wyłącznie materiałów i sprzętów wysokiej jakości, nieuciążliwych dla środowiska i posiadających stosowne atesty i certyfikaty, gwarantujących długi czas eksploataowania.

Na etapie realizacji inwestycji uciążliwość akustyczna będzie związana z pracą ciężkiego sprzętu budowlanego oraz transportem materiałów i surowców.

Poziom mocy akustycznej maszyny TBM będzie wynosić maksymalnie ok. 100-115 dB. Zmiana technologii drążenia tunelu spowoduje poprawę klimatu akustycznego oraz wibracji względem poprzedniej metody konwencjonalnej, m.in. ze względu na ograniczenie konieczności używania materiałów wybuchowych wyłącznie do budowy przejść poprzecznych oraz ilości wykorzystywanych urządzeń generujących hałas oraz wibrację, m.in. młotów, koparek oraz wozideł. Natomiast skala ruchu środków transportujących m.in. urobek będzie porównywalna w przypadku wykorzystania metody konwencjonalnej oraz metody TBM.

Jak wskazano w KIP na podstawie analizy map oraz rzeczywistego zagospodarowania terenu, stwierdzono występowanie terenów chronionych akustycznie w pobliżu omawianego obszaru. Stanowią one rozproszoną zabudowę jednorodzinną. Najbliżej zlokalizowane budynki mieszkalne znajdują się w odległości ok. 100 m od portalu wschodniego w kierunku południowym. W czasie realizacji przedsięwzięcia przewidziano wprowadzenie metod ochrony środowiska przed emisją hałasu, tj. eliminację lub minimalizację najbardziej hałaśliwych procesów i prac, w tym ograniczenie jednoczesnej pracy kilku maszyn budowlanych w pobliżu terenów chronionych akustycznie, o ile umożliwi to technologia robót, wszelki użytkowany sprzęt będzie spełniał normy, a prace będą prowadzone w godzinach 6:00-22:00, z wyjątkiem prac, których przerwanie jest niemożliwe ze względu na wykorzystywaną technologię (w tym budowa tunelu odbywająca się przez 24 godz. na dobę, 7 dni w tygodniu). Drążenie tunelu będzie odbywać się pod powierzchnią terenu i górotwór będzie stanowił naturalną barierę przed rozprzestrzenianiem się hałasu na zewnątrz. Należy również wskazać, że plac przy portalu wschodnim będzie posiadał ogrodzenie pełne z wypełnieniem blachą trapezową, które będzie stanowiło dodatkową barierę przed oddziaływaniem akustycznym. W przypadku wystąpienia uciążliwości dla pobliskich mieszkańców, wykonawca przewiduje możliwość wprowadzenia dodatkowych działań ograniczających, w tym m. in.: wykonanie „ekranów ziemnych” w postaci zwałowanych mas ziemnych w rejonie terenów zamieszkałych i zastosowanie tymczasowych ekranów akustycznych. Emitowany hałas podczas etapu realizacji tunelu będzie krótkotrwały o charakterze lokalnym. Jego oddziaływanie ustąpi wraz z zakończeniem robót związanych z drążeniem. Jak wynika z dokumentacji, dopuszczalny poziom hałasu, zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 112), zostanie dotrzymany.

Nad tunelem ewakuacyjnym oraz w jego rejonie znajduje się rozproszona zabudowa domów jednorodzinnych (przed przystąpieniem do prac została przeprowadzona inwentaryzacja budynków znajdujących się w odległości do 150 m od osi toru kolejowego - łącznie 59 budynków). Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, ze względu na głębokość na jakiej będzie prowadzone drążenie tunelu ewakuacyjnego, nie przewiduje się wpływu drgań na obiekty zlokalizowane na powierzchni terenu (w zależności od lokalizacji głębokość będzie wynosiła od ok. 6 do 116 m). Aby zminimalizować ewentualne oddziaływanie, maszyna drążąca TBM zostanie dostosowana do panujących warunków, zaś przodek będzie należycie

zabezpieczony. Dodatkowo będzie prowadzony regularny monitoring powierzchni terenu nad tunelem. Strefa, na której może występować niekorzystne oddziaływanie związane z generowanymi drganiami i zjawiskiem osiadania, w czasie budowy będzie ograniczać się do portali (wschodniego oraz zachodniego). Oddziaływanie w zakresie drgań spowodowane procesem drążenia tunelu będzie zmienne w czasie w zależności od etapu realizacji przedsięwzięcia. Negatywne oddziaływanie drgań w fazie realizacji będzie jednak procesem krótkotrwałym i przemijającym (jedynie w okresie wykonywania robót) i obejmującym swoim zasięgiem najbliższe otoczenie terenu, w którym prowadzone będą prace. Najbliżej zlokalizowanym od źródła drgań obiektem jest budynek mieszkalny oddalony o ok. 69 m od osi toru kolejowego przy portalu wschodnim. Autorzy dokumentacji nie przewidują znaczących negatywnych oddziaływań na zabudowę w zakresie drgań. Największa emisja drgań występuje w „punkcie centralnym portalu”, który jest oddalony o około 100 m od najbliższych zabudowań. Wskazano również, że wykonanie dróg technologicznych zaplanowano jako utwardzone nawierzchnią asfaltową, co pozwoli zminimalizować dynamiczne uderzenia kół pojazdów transportowych o ich nawierzchnię; na drogach technologicznych zostanie wprowadzone ograniczenie prędkości, co także zredukuje emisję drgań. W sytuacji zaś wystąpienia skarg dotyczących drgań planowane jest podjęcie następujących działań minimalizujących wpływ: w pierwszej kolejności zostaną stłumione potencjalne źródła drgań (np. ograniczenie transportu, ograniczenie pracujących maszyn), a następnie prowadzony będzie monitoring w celu ustalenia przyczyn i zakresu powstałych niedogodności. Na podstawie uzyskanego wyniku analizy, podejmowane będą odpowiednie działania niwelujące np.: zmiana korytarzy transportowych i godzin pracy sprzętu oraz ewentualne działania naprawcze, aby zapewnić brak istotnego wpływu na pobliską zabudowę i komfort mieszkańców (w przypadku trwałych uszkodzeń np. wypłata odszkodowań zgodnie z warunkami kontraktu i warunkami ogólnymi polisy). Na etapie realizacji należy dokonać oceny stanu technicznego budynków zlokalizowanych w strefie potencjalnych oddziaływań w zakresie drgań (w literaturze wskazuje się, że warunki pominięcia wpływu na konstrukcję budynku drgań przekazywanych przez podłoże zawartych w normie PN-B-02170 uwzględniają przeciętne warunki geotechniczne występujących na drodze propagacji od źródła drgań do budynku oraz płaskie ukształtowanie terenu; wskazuje się że nie powinny być stosowane w opiniach diagnostycznych, nie powinny być stosowane w ocenie wpływu drgań na istniejące budynki, kryterium to nie dotyczy także możliwości pominięcia wpływu drgań na ludzi w budynkach; w uzasadnionych przypadkach należy przyjmować szerszy zasięg) oraz oceny ich podatności na drgania. Parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań należy dostosować do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań oraz ludzi przebywających w budynkach; podczas prowadzenia prac, należy monitorować stan techniczny budynków, które zostały wyselekcjonowane, jako te względem których emitowane drgania mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji; jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring, wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków oraz ludzi, prace budowlane należy prowadzić z zastosowaniem technologii bezwibracyjnych lub z wykorzystaniem maszyn i urządzeń o niskiej emisji drgań; ocena i monitoring, powinny być przeprowadzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane, zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm.

Podczas eksploatacji tunelu ewakuacyjnego nie przewiduje się generacji istotnych oddziaływań w zakresie drgań.

W ramach przedsięwzięcia planowane jest prowadzenie monitoringu wglębnego oraz powierzchniowego na całej długości projektowanego tunelu oraz w rejonie obiektów. Prowadzony będzie monitoring wibracji w budynkach nad tunelem, ich osiadań oraz osiadań

terenu. Monitoring wibracji/drgań będzie prowadzony na 100 m przed czołem tarczy dla budynków nad tunelem, a pomiary będą trwać do czasu ustabilizowania się odczytów. Monitoring polega na obserwacji zachowania się podłoża i/lub konstrukcji geotechnicznych przed, w trakcie i/lub po zakończeniu jej budowy. Projekt Monitoringu Tunelu jest wspólnym dokumentem dla tunelu ewakuacyjnego oraz kolejowego. Nie przewiduje się występowania osiadań gruntu, jednak będzie prowadzony stały monitoring niwelacyjny poziomu w celu określenia ewentualnego zjawiska. W ramach monitorowania przedsięwzięcia, zaproponowano monitoring geodezyjny zagrożonej zabudowy w ramach prac budowlanych. Będzie obejmował powierzchnię terenu oraz budynki, znajdujące się w okolicach tunelu.

W ramach monitorowania przewiduje się:

- Monitoring Portali
 - Inklinometry gruntowe oraz w konstrukcji palisady - przemieszczenia poziome wgłębne,
 - Pryzmaty - przemieszczenia pionowe i poziome,
 - Czujniki nacisku - nośność/sprężenie elementów,
 - Repery - przemieszczenia pionowe,
- Monitoring Tunelu
 - Tensometry - pomiar naprężeń segmentów obudowy Tunelu,
 - Pryzmaty - pomiar zbieżności Tunelu,
- Monitoring nad Tunelem
 - Repery - przemieszczenia pionowe,
 - Wibracje - pomiar wybranych budynków w trakcie drążenia tunelu,
 - Inklinometry gruntowe - przemieszczenia poziome wgłębne,
 - Ekstensometry - przemieszczenia pionowe wgłębne,
- Monitoring środowiskowy
 - pomiar poziomu wód gruntowych w piezometrach oraz studniach gospodarczych, badania laboratoryjne jakości wody,
 - pomiar hałasu - w trakcie prowadzenia prac drążenia Tunelu.

Monitoring wibracji budynków nad tunelem, prowadzony będzie zgodnie z normami: europejska norma ISO 4866, brytyjska BS 7385-2, niemiecka DIN 4150-3 oraz polskie normy to PN-B-02170 i PN-B-0217.

Ponadto wszelkie prace będą prowadzone z uwzględnieniem wymagań Prawa Geologicznego i Górniczego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290) – w tym określone w art. 2 ust. 1 pkt 4, zgodnie z którymi do drążenia wszystkich tuneli stosuje się przepisy ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze za wyjątkiem Działu III.

Na etapie realizacji inwestycji maszyna TBM będzie zaopatrywana w wodę oraz powstaną ścieki bytowe oraz technologiczne.

Ścieki bytowe powstające w trakcie drążenia tunelu ewakuacyjnego (związane z pracą ludzi) będą gromadzone w przystosowanych do tego zbiornikach bezodpływowych na maszynie TBM, a następnie odbierane przez firmy mające odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Na zapleczach znajdujących się przy portalu wschodnim będą znajdować się sanitariaty wyposażone w podłączenie do kanalizacji sanitarnej lub zbiorniki bezodpływowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ścieki technologiczne powstawać będą na skutek oczyszczania dysz iniekcyjnych, doraźnego czyszczenia elementów maszyny, drenażu TBM oraz odwodnienia. Ścieki technologiczne pochodzące z procesu drążenia będą oczyszczane (w urządzeniu podczyszczającym), a następnie wykorzystywane ponownie w procesie technologicznym,

odprowadzane do odbiornika lub odbierane przez uprawniony podmiot. Do etapów oczyszczania należą kolejno: system antypianowy, systemy ciśnieniowe (pozbawiające cząstek stałych) oraz zbiornik na oczyszczoną ciecz.

Na potrzeby drążenia tuneli zaplanowano dwa szczelne zbiorniki retencyjne, każdy o pojemności 800 m³. Retencja wody ma odbywać się tylko na potrzeby budowy, w trakcie jej trwania. Woda będzie retencjonowana w celu zapewnienia bezpiecznego zapasu na potrzeby drążenia (woda do chłodzenia, do wytwarzania zaczynu cementowego, do środków kondycjonujących grunt). Zbiorniki będą zlokalizowane przy portalu wschodnim.

Obszar przedsięwzięcia zlokalizowany jest w rejonie Karpat zewnętrznych – fliszowych (w jednostce magurskiej), który jest zbudowany ze skał osadowych powstałych w zbiorniku morskim (przeważają piaskowce, łupki i mułowce). W omawianym obszarze wydzielienia geologiczne pochodzą od eoceńskiego do oligoceńskiego. Na podstawie Mapy Geologiczno-inżynierskiej w skali 1:500 000 wskazuje się na występowanie na omawianym obszarze gruntów sypkich oraz skał miękkich. Jeden z etapów fałdowania spowodował nasunięcie na siebie jednostek tektonicznych, co doprowadziło do ukształtowania płaszczowin. Najwyższa z nich, to jednostka magurska nasunięta na jednostkę przedmagurską, a ta z kolei na śląską. Na podstawie Dokumentacji Hydrogeologicznej wykonanej dla linii kolejowej nr 104 odcinek D Limanowa – bocznica Klęczany określono warunki geologiczne i hydrogeologiczne rejonu inwestycji. Utwory fliszowe są zwykle silnie zaburzone, sfałdowane i łuskowane tworząc szereg skompilowanych struktur fałdowych i stromych spiętrzeń. Jednostka magurska reprezentowana jest przez strefę raczańską, zbudowaną z utworów piaskowcowo-łupkowych o dużej miąższości, wieku kreda górna paleogen. Na południe od tunelu występuje granica okna tektonicznego Limanowej-Klęczan. Występujące na powierzchni utwory zaliczane są do jednostki grybowskiej reprezentowanej przez cienkoławicowe piaskowce i łupki oraz miękkie margle i łupki margliste. Utwory fliszowe pokryte są na znacznych obszarach zróżnicowanymi genetycznie i litologicznie utworami czwartorzędowymi. Najwięcej zajmują obniżenia dolinne tarasy holoceny zbudowane z kamieńców, żwirów, piasków i namułów rzecznych. Ponadto występują także gliny zwietrzelinowe i lessopodobne oraz pokrywy stokowe koluwalne i deluwialne. Po wykonaniu otworów piezometrycznych na potrzeby opracowania Dokumentacji Hydrogeologicznej, w podłożu stwierdzono występowanie utworów czwartorzędowych do głębokości 3,1-10,7 m, wykształconych w postaci aluwialnych: glin przewarstwionych piaskiem średnim, glin, żwirów gliniastych, oraz deluwialnych: glin pylastych przewarstwionych piaskiem drobnym, glin pylastych na pograniczu pyłu miejscami z okruchami piaskowca, glin pylastych zwięzłych miejscami z okruchami piaskowca lub humusem, piaskowca i łupka, rumoszy mułowca oraz zwietrzelin gliniastych łupka, zwietrzelin gliniastych piaskowca, zwietrzelin łupka, stanowiących produkt wietrzenia podłoża skalnego. Pod warstwą utworów czwartorzędowych stwierdzono występowanie podłoża skalnego reprezentowanego przez warstwy mułowca, łupka menilitowego, iłowca, łupka przewarstwowanego piaskowcem drobnoziarnistym, mułowca przewarstwowanego piaskowcem drobnoziarnistym, mułowca przewarstwowanego iłowcem, piaskowca drobnoziarnistego, piaskowca średnioziarnistego, łupka z fragmentami iłowca, iłowca na pograniczu mułowca, mułowca przewarstwowanego piaskowcem i łupka ilastego. Na etapie sporządzania Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Modernizacja istniejącej linii kolejowej nr 104 Chabówka – Nowy Sącz na odcinku D Limanowa – bocznica Klęczany” dla potrzeb projektowania tunelu kolejowego T10 wykonano 39 rdzeniowych otworów badawczych, w tym 8 piezometrów. Piezometry te zostały wykonane w otworach: T10-CD1, T10-CD3, T10-CD8, T10-CD14, T10-CD24, T10-CD27, T10-CD35 oraz T10-CD39.

Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że w otoczeniu planowanego tunelu występują dwa użytkowe poziomy wodonośne:

- czwartorzędowy poziom wodonośny obejmujący położoną na wschód od tunelu dolinę Łososiny, gdzie stanowi ciągły poziom o charakterze swobodnym. Utwory czwartorzędowe zasilane są poprzez opady atmosferyczne, w mniejszym stopniu ze spływu z poziomów starszego podłoża morfologicznego zalegającego wyżej;
- trzeciorzędowy (fliszowy) poziom wodonośny związany z warstwami magurskimi Karpat Zewnętrznych. Zasilanie piętra fliszowego zależy przede wszystkim od charakteru litologicznego zwierzeliny i kąta nachylenia stoków, który w rejonie projektowanego tunelu dochodzi do ok. 100°. Kierunki krążenia wód podziemnych w tej strefie jednostki magurskiej są bardzo skomplikowane ze względu na wykształcenie litologiczne oraz dominującą w tym regionie płaszczowinową tektonikę utworów fliszu karpackiego. Występujące tu pocięte uskoki łuski i skiby budujące płaszczwinę magurską tworzą często odrębne hydrostruktury o bardzo ograniczonych zasobach wód podziemnych. Z tego względu występowanie i przepływ wód podziemnych w górotworze są przeważnie związane ze strefą spękań przypowierzchniowych, która z uwagi na niskie parametry mechaniczne występujących tu skał fliszowych mają ograniczoną głębokość propagacji.

Charakterystykę jednostek hydrogeologicznych występujących w rejonie planowanego tunelu (zlokalizowanego w km proj. ok. 50+060 – 53+810):

- 51+350-51+350 - Strefa zawodnienia ma charakter nieciągły. Z uwagi na dość płytkie zaleganie pierwszego poziomu wodonośnego (PPW) jest silnie narażony na antropopresję.
- 51+350 - 52+420 - 6aTrI - Jednostka składa się z 4 fragmentów o sumarycznej powierzchni 67 km² obejmujących wychodnie warstw magurskich zbudowanych z gruboławicowych piaskowców przełowionych łupkami. Posiada ograniczone rozpoznanie, jedynie na podstawie źródeł i studni kopanych. Przez analogię do obszarów sąsiadujących oraz przez analizę budowy geologicznej, ustalono, że wiarygodne wartości poszczególnych parametrów przedstawiają się następująco: miąższość warstwy wodonośnej - około 15 m; wydajność potencjalna - 2-5 m³/h; współczynnik filtracji - 1,0 m/24h; moduł zasobów dyspozycyjnych - 36,7 m³/24h/km². Na wschodzie jednostka ta na obszarze arkusza Męcina kontynuuje się pod symbolem 5aTrI.
- 52+420-55+000 - 5aTrI - Jednostka o powierzchni 73,1 km² związana jest z utworami trzeciorzędowymi fliszu karpackiego. Moduł zasobów dyspozycyjnych 24,2 m³/24 h/km². Strefa zawodnienia ma charakter nieciągły. Strefa zawodnienia oddzielona jest warstwą utworów spoiстых, co może chronić ją przed bezpośrednim wpływem antropopresji.

Czas budowy metodą konwencjonalną jest dłuższy w porównaniu do metody TBM, ponieważ wykopy są zazwyczaj wykonywane w mniejszych sekcjach, co wymaga większego nakładu czasu na budowę i instalację podpór. Dzięki wykorzystywanej technologii, ściany tunelu są ciągle wspierane przez maszynę TBM. W przypadku metody NATM czas trwania drążenia wyniósłby około 24 miesięcy, natomiast w przypadku metody TBM około 11 miesięcy. Proces drążenia tunelu za pomocą metody TBM jest wysoce zmechanizowany i kontrolowany (dzięki zastosowanym systemom i czujnikom, które mogą na wczesnym etapie wykrywać potencjalne problemy i dostosowywać działania w celu zachowania należytych warunków), co zmniejsza prawdopodobieństwo nieoczekiwanych tąpnięć i poprawia ogólne bezpieczeństwo. TBM jest technologią, która skuteczniej radzi sobie ze zróżnicowanymi warunkami geologicznymi dzięki możliwości dostosowania ciśnienia tarczy do konkretnych warunków (maksymalne ciśnienie w jakiej będzie pracować wybrana maszyna TBM wynosi 6 bar). W technologii NATM, zmiany w warunkach gruntowych mogą prowadzić do nieprzewidzianych

problemów i wymagają szybkich, często ręcznych interwencji. Drażenie tunelu ewakuacyjnego przy użyciu maszyny drążącej TBM minimalizuje wpływ na warunki wodne poprzez ograniczenie skali zdrenowania górotworu. Stosowana obudowa ogranicza dopływ wody do wyrobiska, co wpływa na zwiększenie stabilności przodka oraz bezpieczeństwo prac.

Metoda konwencyjna miała obejmować: pierwszy etap budowy, na czołe: drażnienie polegające na wykonaniu otworów do założenia materiałów wybuchowych i odspojenie urobku metodą strzałową lub użycie koparek mechanicznych w słabych skałach; usunięcie urobku; montaż obudowy wstępnej (śrub, dźwigarów kratowych lub żeber stalowych, wykonanie betonu natryskowego) w zależności od warunków gruntowych i zachowania geomechanicznego; drugi etap budowy, w odległości od czoła: umieszczenie nieprzepuszczalnej membrany; umieszczenie końcowej obudowy betonowej. W przypadku realizacji tuneli metodą konwencjonalną, zmienność gruntów będzie wpływać na prowadzone prace. Część gruntów wymaga zastosowania materiałów wybuchowych, a część wydobywana metodą mechaniczną (np. koparką itp.). W przypadku dotychczasowej metody (konwencyjnej) wymagane było odwodnienie ośrodka przed czołem przodka. Uzyskuje się to poprzez odwodnienie wyprzedzające i drenaż wgłębny, a następnie ujęcie i odprowadzenie wody z wyrobiska. W kolejnym etapie pomiędzy obudową wstępną, a ostateczną może być zainstalowana warstwa izolująca dopływ wody, w efekcie po ukończeniu drażnienia dojdzie do odbudowy poziomu zwierciadła wód podziemnych. Możliwy jest także ciągły drenaż i odprowadzenie wód dopływających do wyrobiska. Obniżanie zwierciadła wód podziemnych, występujące w przypadku konwencyjnej metody, może wpływać na zmiany ciśnienia porowego i uruchomienie procesów osuwiskowych. W przypadku drażnienia tarczą TBM, w zależności od zwierciadła wód podziemnych i parametrów maszyny TBM, możliwe jest drażnienie bez wymogu obniżenia zwierciadła wód podziemnych lub obniżenie za pomocą studni. Realizacja tunelu metodą mechaniczną TBM nie wymaga stosowania drenów po zewnętrznych stronach obudowy tunelu i tym samym ingerencji w warunki wodne pokonywanej przeszkody (górotworu) w trakcie realizacji. Prace budowlane mające na celu realizację tunelu ewakuacyjnego metodą TBM będą prowadzone w sposób minimalizujący potrzebę obniżania zwierciadła wód podziemnych. Będą przeprowadzane stałe kontrole ciśnienia w celu określenia zapotrzebowania obniżenia zwierciadła wód podziemnych. Inwestor zobowiązał zespół Wykonawcy realizującego projekt do przeprowadzenia dodatkowych badań hydrogeologicznych (badania wykonano w 2024 r.), które miały na celu właściwą ocenę zagrożeń wodnych panujących w górotworze. Na podstawie wyników tych badań ocenia się, że dobór maszyn drążących został przeprowadzony w sposób prawidłowy tj. maszyny są przystosowane do ciśnienia panującego w ośrodku gruntowym, które nie przekracza 6 Bar. Istnieje jednak, umiarkowane prawdopodobieństwo napotkania wyższego ciśnienia wody. Czujniki ciśnienia są zainstalowane we frontowej części tarczy umożliwiając bieżący pomiar ciśnienia. W sytuacji stwierdzenia ciśnienia wyższego niż zakładane, zostanie przygotowany projekt odpowiedniego zdrenowania napływających wód. Oddziaływanie będzie miało jednak znacząco mniejszy wpływ na wody podziemne w porównaniu do metody konwencyjnej, która wymaga obniżenia zwierciadła wód gruntowych do poziomu dna tunelu. Konieczność wykonania ewentualnego awaryjnego odwodnienia będzie miała na celu sekwencyjne obniżenie ciśnienia na relatywnie krótkich odcinkach około 50 m, wyłącznie na czas przejścia maszyny drążącej, umożliwiając tym samym kontynuację prac. Metoda ta prowadzi do jednorazowego, lokalnego oraz krótkotrwałego (planowany średni postęp maszyny przekracza 10 m/dobę) obniżenia zwierciadła wody o niewielkim zasięgu, nawet w przypadku konieczności drenowania przodka wyrobiska. Obniżenie poziomu zwierciadła wody

gruntowej poza liniami rozgraniczającymi nie powinno wykraczać poza wahania występujące sezonowo w sposób naturalny.

Zmiana technologii drążenia tunelu nie wpłynie na fazę eksploatacji tunelu ewakuacyjnego, ujętego we wcześniejszym postępowaniu. Emisja zanieczyszczeń do powietrza oraz hałasu na etapie eksploatacji tunelu ewakuacyjnego nie jest przewidywana. Nie przewiduje się również powstawania odpadów. Ponadto na etapie eksploatacji tunel nie będzie zaopatrywany w wodę oraz nie będą powstawać ścieki bytowe.

Tunel będzie odpowiednio uszczelniony za pomocą uszczeltek osadzonych w segmentach okładziny tunelu. W sytuacji ewentualnego przesiąkania wody z górotworu przez okładzinę, woda będzie zbierana przez drenaż denny zlokalizowany na dnie tunelu. Czyste wody będą następnie odprowadzane na zewnątrz do systemów odwadniających. Natomiast zanieczyszczona woda z nawierzchni tunelu będzie zbierana w kolektorze wzdłuż tunelu, oczyszczana a następnie odprowadzana na zewnątrz do systemów odwodnieniowych.

e) *ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,*

Przedmiotowy tunel ewakuacyjny wybudowany w oparciu o nowoczesne rozwiązania, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie normami, prawidłowo eksploatowany, nie powinien być źródłem awarii stanowiących zagrożenie dla ludzi i środowiska. Obiekt będzie odpowiednio kontrolowany oraz remontowany w celu uniknięcia stopniowego niszczenia. Obiekt budowlany zostanie zaprojektowany i wykonany zgodnie z wymogami prawa budowlanego, uwzględniając m.in. wymagania w zakresie stabilności konstrukcji. Działania te powinny zabezpieczyć planowane przedsięwzięcie przed ryzykiem wystąpienia katastrofy budowlanej. Podczas drążenia tunelu metodą zmechanizowaną TBM nie ma możliwości zawalenia tunelu (katastrofy budowlanej), gdyż praktycznie natychmiast wyrobisko jest zabudowywane obudową ostateczną w postaci segmentów tworzących pierścień. Obudowa ostateczna projektowana jest na min 100 lat. Dodatkowo podczas drążenia na bieżąco wykonywane jest wypełnienie wolnej przestrzeni zaczynem cementowym, który wypełnia pustki powstałe w górotworze. W ten sposób uzyskiwane jest podparcie górotworu. Jednakże maszyna drążąca TBM wyposażona jest w komorę ratunkową, stanowiącą bezpieczne schronienie dla pracowników znajdujących się w drążonym tunelu. W komorze znajdują się maski tlenowe, pozwalające na utrzymanie poziomu tlenu, pozwalającego na przeżycie przez około 24 h.

Przedmiotowa inwestycja nie kwalifikuje się do zakładów o zwiększonym ani dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Planowana inwestycja znajduje się na obszarze, który nie jest narażony na wystąpienie katastrofy naturalnej – tym samym nie rozpatrywano dodatkowych rozwiązań oraz wariantów projektu w stosunku do zagrożeń wynikających ze zmian klimatu tj.: fale upałów, silne wiatry, wyładowania atmosferyczne, zagrożenie powodziowe, przedłużające się okresy suszy, itp.

Ze względu na lokalizację w tym podziemne usytuowanie projektowanego tunelu ewakuacyjnego oraz wykonanie go z wysokiej jakości materiałów budowlanych i zastosowane systemy bezpieczeństwa można stwierdzić, że zmiany klimatu nie będą miały wpływu na

przedmiotowe przedsięwzięcie, a ryzyko katastrofy naturalnej i budowlanej jest mało prawdopodobne.

f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach, gdy planuje się ich powstawanie,

Realizacja inwestycji będzie związana z wytwarzaniem głównie odpadów o kodzie 17 05 04 (gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03). Zmiana metody drążenia tunelu nie wpłynie na ilość generowanych opadów, tj. będzie wynosiła ok. 70 000 m³. Do odpadów o tym kodzie będzie wliczał się urobek skalny, grunt oraz masy ziemne. Urobek z drążenia tunelu ewakuacyjnego będzie transportowany wąskotorowymi kolejkami szynowymi w wagonach i następnie rozładowywany za pomocą specjalnego urządzenia rozładowczego zainstalowanego w miejscu do tego przeznaczonym do odpowiedniego zbiornika. Kolejki będą poruszać się na zmianę, po wypełnieniu urobkiem będą wyjeżdżać z tunelu. Zbiorniki na urobek pochodzący z drążenia tunelu ewakuacyjnego i głównego maszynami TBM to szczelne zbiorniki z betonu zlokalizowane w poziomie terenu, o głębokości ok. 4 m. Pojemność zbiornika dla urobku z tunelu kolejowego będzie wynosiła ok. 10 000 m³, natomiast dla urobku z tunelu ewakuacyjnego ok. 1 000 m³. Pozyskany urobek będzie wywożony na bieżąco (przez uprawiony podmiot), po zgromadzeniu odpowiedniej ilości do wywozu. Nie przewiduje się gromadzenia urobku w innych miejscach niż zbiorniki do tego przeznaczone. Proces drążenia będzie odbywał się niezależnie od wywozu urobku, ze względu na pojemność zbiornika zapewniającą kilkudniowy bufor pojemności.

Ze względu na zlokalizowany równolegle teren budowy linii kolejowej nr 104 na odcinku D i wspólne zaplecze techniczne, nie określono ilości innych odpadów powstałych wyłącznie na potrzebę budowy omawianej inwestycji (np. odpadów bytowych).

Na etapie realizacji przedsięwzięcia, podmiotem odpowiedzialnym za prawidłowe gospodarowanie odpadami, w tym za przekazanie ich jednostkom uprawnionym do gospodarowania odpadami, będzie wykonawca robót budowlanych. Na placu budowy zostanie wydzielone miejsce do czasowego przechowywania wytworzonych odpadów. Wytworzone odpady zostaną przekazane firmom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie zbierania, transportu, odzysku czy unieszkodliwienia odpadów. Ponadto firma realizująca prace budowlane będzie zobowiązana prowadzić ewidencję ilościową i jakościową wytwarzanych odpadów zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów oraz instrukcji wewnętrznych Inwestora (Instrukcja PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. dotycząca gospodarki odpadami dla Wykonawców Is-3).

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska ze względu na ilość i rodzaj wytwarzanych odpadów, pod warunkiem prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami, zgodnej z obowiązującymi przepisami w zakresie gospodarki odpadami oraz przepisami szczegółowymi.

g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji,

Proces drążenia tunelu za pomocą metody TBM jest wysoce zmechanizowany i kontrolowany, co zmniejsza prawdopodobieństwo nieoczekiwanych łąpień i poprawia ogólne bezpieczeństwo w trakcie realizacji inwestycji, a także zminimalizuje ryzyko prac metodą konwencjonalną na długich odcinkach górotworu w obecności zagrożenia wodnego i potencjalnej atmosfery wybuchowej. Drążenie metodą TBM ogranicza wpływ na środowisko, w tym na otaczającą społeczność, ze względu na generowanie mniejszego hałasu, wibracji oraz pyłu w porównaniu do metody NATM. Metoda TBM jest też mniej pracochłonna oraz pozwala na realizację robót znacznie szybciej niż metoda konwencjonalna. Dodatkowo dzięki tej technologii zostanie ograniczony dopływ wody do wyrobiska, co wpłynie na stabilność przodka i bezpieczeństwo prac. Dzięki stałemu obudowywaniu zostaje ograniczona możliwość przenikania do środowiska zewnętrznego wykrytych węglowodorów i gazów wybuchowych. Ponadto TBM jest w stanie skuteczniej radzić sobie z różnymi typami gruntów i warunkami geologicznymi dzięki możliwości dostosowania ciśnienia tarczy do konkretnych warunków (maksymalne ciśnienie w jakiej będzie pracować wybrana maszyna TBM wynosi 6 bar). W NATM, zmiany w warunkach gruntowych mogą prowadzić do nieprzewidywanych problemów i wymagają szybkich, często ręcznych interwencji.

Realizacja ustaleń analizowanego projektu, w formie przedstawionej w załączonej dokumentacji, nie przyczyni się do wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko oraz na zdrowie i życie ludzi, pod warunkiem zastosowania wszystkich zaproponowanych w KIP rozwiązań oraz przestrzegania obowiązujących w zakresie przepisów prawa. W odniesieniu do konwencjonalnej metody drążenia tunelu, przedstawiona metoda w minimalny sposób wpłynie na zakłócanie życia mieszkańców. Stosowana technologia jest bardziej bezpieczna dla ludzi pracujących przy budowie tunelu, a także minimalizuje ryzyko wystąpienia wypadków i zapewnia lepsze warunki pracy. Pozwoli także na szybsze wykonanie zadania inwestycyjnego. W celu zapewnienia bezpieczeństwa sąsiadujących z inwestycją budynków, zastosowany zostanie system monitoringu.

Eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązać z generowaniem jakichkolwiek emisji zanieczyszczeń oraz hałasu.

W związku z powyższym zarówno w okresie realizacji, jak również poprawnej eksploatacji, przedmiotowa inwestycja nie będzie stanowić zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi.

2. Usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy UUOŚ, inwestycje w zakresie terminalu zwolnione są z konieczności stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie projektowanego tunelu ewakuacyjnego, stwierdzono występowanie osuwiska aktywnego okresowo - nr 14580 oraz częściowo aktywnego okresowo i częściowo nieaktywnego - nr 14628. Dodatkowo w sąsiedztwie inwestycji stwierdzono występowanie

dwóch terenów zagrożonych ruchami masowymi. Są to osuwiska aktywne wyłącznie okresowo oraz częściowo nieaktywne.

Osuwisko o nr 14580 jest to osuwisko skalno-zwierzelinowe aktywne okresowo o powierzchni 5,239 ha, położone w gminie Limanowa. Długość osuwiska została oceniona na ok. 275 m, szerokość 282 m a głębokość powierzchni poślizgu szacowano na ok. 14,0 m. Rozpiętość pionowa wynosi 65 m, przy nachyleniu powierzchni terenu ok. 13°. Na etapie projektowym, w obrębie osuwiska nr 14580 i terenu zagrożonego nr 2054 (zlokalizowany w okolicy osuwiska nr 14580) wykonano 22 analizy stateczności w dwóch przekrojach. Wartość wskaźnika stateczności w obrębie przekroju pierwszego waha się w zakresie od 1,41 do 1,64 dla warunków naturalnych. Obliczenia z uwzględnieniem pogorszonych warunków gruntowo-wodnych wskazują, że wartości wskaźnika zmniejszyły się od 0,88 do 1,27. Dla przekroju drugiego wartości wskaźnika stateczności zmieniają się w zakresie od 1,08 – 1,20 dla warunków naturalnych, dla warunków pogorszonych od 0,43 do 0,7. Wyniki analiz stateczności wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uaktywnienia się osuwiska. Największe ryzyko rozwoju ruchów masowych obejmuje warstwy przypowierzchniowe po ich zawodnieniu, prawdopodobieństwo wystąpienia głębokiej powierzchni poślizgu jest stosunkowo małe.

Osuwisko o nr 4628 jest to skalno-zwierzelinowe osuwisko położone w miejscowości Męcina w gminie Limanowa, okresowo aktywne w części zachodniej natomiast w części wschodniej nieaktywne. Ma powierzchnię 1,41 ha. Długość osuwiska została oceniona na ok. 103 m, szerokość 194 m, a głębokość powierzchni poślizgu szacowano na ok. 10,0 m. Rozpiętość pionowa wynosi 17 m, przy nachyleniu powierzchni terenu ok. 9°. Na etapie projektowym, w obrębie osuwiska 14628 wykonano 8 analiz stateczności w dwóch przekrojach obliczeniowych. Wyniki analiz wskazują, że w warunkach naturalnych wartości wskaźników stateczności F_s zmieniają się w zakresie od 2,51 do 3,95. Obliczenia z uwzględnieniem pogorszonych warunków gruntowo-wodnych wskazują, że wartości wskaźnika zmniejszyły się do odpowiednio $F_s = 1,65 - 2,83$. Wyniki badań pozwalają na stwierdzenie, że ryzyko powstania i rozwoju ruchów osuwiskowych zarówno w warunkach naturalnych, jak i pogorszonych jest bardzo małe. Wskaźnik stateczności obliczony dla warunków pogorszonych pozwala stwierdzić, że wartość sił utrzymujących przekracza wartość sił zsuwających o co najmniej 60%, w analizowanym osuwisku nie przewiduje się konieczności wykonywania robót zabezpieczających.

W rejonie osuwisk oraz terenów zagrożonych ruchami masowymi będą prowadzone następujące prace:

- W proj. km 51+450 – 51+700 (osuwisko nr 14580) planuje się jedynie drażnienie tunelu;
- W proj. km 53+900 (osuwisko nr 14628) planuje się wykonanie drogi wewnętrznej (technologicznej) oraz przebudowę sieci kanalizacyjnej.

Zgodnie z tymi informacjami zsuw możliwy jest po długotrwałych lub katastrofalnych opadach atmosferycznych. W przypadku portalu wschodniego ryzyko jest niskie, odległość pierwszego osuwiska od portalu wschodniego to blisko 1,4 km, natomiast przy portalu zachodnim odległość drugiego osuwiska od portalu zachodniego to 90 m. W dokumentacji generalnie stwierdzono, że na podstawie badań stateczności omawianych terenów ryzyko powstania ruchów osuwiskowych oraz ruchów masowych jest małe. Największe ryzyko rozwoju ruchów masowych obejmuje warstwy przypowierzchniowe po ich zawodnieniu, prawdopodobieństwo wystąpienia głębokiej powierzchni poślizgu jest stosunkowo małe. Drażnienie tunelu nie powinno mieć wpływu na warstwy powierzchniowe. Biorąc pod uwagę przeprowadzone analizy oraz zakres prac w rejonie zidentyfikowanych obszarów

osuwiskowych nie przewiduje się występowania osiadań gruntu. Planowane jest jednak prowadzenie monitoringu wgłębnego oraz powierzchniowego na całej długości projektowanego tunelu oraz w rejonie obiektów. Z kolei drażnienie tunelu przy wykorzystaniu metody konwencjonalnej mogłoby wywierać większy wpływ na osuwiska, konieczne byłoby wykorzystanie rozwiązań minimalizujących drgania oraz zmiany ciśnienia porowego, a także monitoring oraz ewentualne zabezpieczenia osuwisk.

Przedmiotowa inwestycja znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodziowego, obszarami ujęć wód i ich stref ochronnych oraz granicami głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP).

Tunel ewakuacyjny jako infrastruktura podziemna nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na krajobraz i zmianę walorów przyrodniczych omawianego terenu.

Ponadto, analizując usytuowanie przedsięwzięcia pod kątem zagrożenia dla środowiska uwzględniono:

a) występowanie obszarów wodno-błotnych, innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedlisk łągowych oraz ujść rzek,

Planowana inwestycja nie jest położona w obrębie obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu tzw. obszarów RAMSAR.

Natomiast o wysokim poziomie wód gruntowych w rejonie tunelu T10 (kolejowego i ewakuacyjnego) świadczy występowanie terenów siedlisk łągowych. Są one naturalnym bioindykatorem terenów pobagiennych i napływowych aluwialnych.

Na obszarze inwestycji nie stwierdzono większych ujść cieków/rzek, co jest czynnikiem ograniczającym problem podnoszenia się poziomu wód gruntowych.

b) występowanie obszarów wybrzeży i środowiska morskiego,

Teren inwestycji nie jest zlokalizowany na obszarach wybrzeży i środowisk morskich.

c) możliwe występowanie obszarów górskich lub leśnych,

Omawiany obszar zlokalizowany jest u południowych podnóży Pasma Łososińskiego stanowiącego najbardziej wysunięty na wschód fragment Beskidu Wyspowego.

Według Bazy Danych o Lasach, w zakresie inwestycji oraz w buforze 100 m nie znajdują się wydzielania leśne zarówno pod zarządem Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych, jak i wydzielania lasów prywatnych.

d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,

Przedsięwzięcie planowane jest poza terenami ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) oraz poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy Prawo wodne.

e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody,

Zgodnie z bazą przyrodniczą, będącą w posiadaniu RDOŚ w Krakowie, obszar inwestycji znajduje się poza formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-4, 6-10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.).

Teren inwestycji zlokalizowany jest także poza granicami oraz poza bezpośrednim sąsiedztwem obszarów Natura 2000. Najbliższym, znajdującym się w odległości ok. 3 km od terenu przedsięwzięcia, jest obszar Natura 2000 Ostoje Nietoperzy Beskidu Wyspowego PLH120052.

Ze względu na lokalizację przedsięwzięcia poza obszarem Natura 2000 oraz biorąc pod uwagę skalę ewentualnego oddziaływania przedmiotowej inwestycji, nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego wpływu na siedliska, dla których ochrony wyznaczony został ww. obszar.

Ponadto planowana inwestycja zlokalizowana jest poza wyznaczonymi korytarzami ekologicznymi.

Otoczający krajobraz można określić jako częściowo przekształcony przez człowieka, ponieważ zawiera elementy wprowadzone w wyniku ludzkiej działalności, ale jest też zbliżony do naturalnego. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest u podnóża Pasma Łososińskiego stanowiącego najbardziej wschodni fragment Beskidu Wyspowego i przebiega przez tereny zurbanizowane i antropogeniczne z zabudową mieszkaniową wiejską w miejscowościach Mordarka, Pisarzowa oraz Męcina. Na analizowanym odcinku nie występują tereny zurbanizowane o charakterze zabudowy miejskiej. Poza terenami zurbanizowanymi projektowany odcinek D linii kolejowej przecina tereny łąk, pastwisk i pól uprawnych oraz lokalnie przebiega wzdłuż małych kompleksów leśnych własności prywatnej. Tunel ewakuacyjny jako infrastruktura podziemna nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na krajobraz i zmianę walorów przyrodniczych omawianego terenu.

Inwentaryzację przyrodniczą obszaru planowanego przedsięwzięcia wykonano na potrzeby Raportu do ponownej oceny oddziaływania na Środowisko przedsięwzięcia pn.: Modernizacja istniejącej linii kolejowej nr 104 Chabówka – Nowy Sącz na odcinku D Limanowa – bocznica Klęczany”.

W obszarze inwestycji w rejonie portalu zachodniego tunelu ok. km proj. 50+060 stwierdzono 2 płaty siedlisk łągowych (91E0) Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe w podtypie 91E0-5 tj. podgórskiego łągu jesionowego a także 1 płat siedliska przyrodniczego 6520-1 (górskich łąk konietlicowych i mietlicowych użytkowanych ekstensywnie). W rejonie portalu wschodniego tunelu (rejon km proj. ok. 53+810) zidentyfikowano 2 płaty siedliska 6510-1 (łąki owsicowej). W przypadku tych siedlisk nastąpi ich degradacja. Utraty części pokrywy roślinnej siedlisk nie można uniknąć, gdyż znajdują się one w bezpośredniej kolizji z przebiegiem inwestycji przy portalach tunelowych. Na etapie realizacji nie ma możliwości przeniesienia płatów tych siedlisk w inne miejsce. Jednak pomimo zniszczenia części pokrywy roślinnej prognozuje się, że zbiorowiska łąkowe zostaną spontanicznie odtworzone w ciągu jednego lub dwóch sezonów wegetacyjnych. Jednocześnie podkreśla się, że oddziaływanie na wymienione wyżej siedliska będą takie same przy wykorzystaniu metody TBM, co przy metodzie konwencjonalnej.

Siedliska przyrodnicze zlokalizowane na terenie objętym inwestycją obejmują następujące siedliska:

- a) 6510-1 (łąka rajgrasowa) - Roślinność łąk rajgrasowych cechuje duże zróżnicowanie florystyczne spowodowane przez różnorodność siedlisk przez nie zajmowanych. Występują prawie na całym obszarze kraju, z wyjątkiem wyższych położeń w górach. Wykształcają się najczęściej na obrzeżach dolin i wilgotnych kotlin. Uboższe florystycznie typy zbiorowiska porastają zbocza nasypów kolejowych, przydroża oraz ugory. Typ gleby nie odgrywa większej roli w powstaniu i utrzymywaniu się tego zbiorowiska. Ważnym czynnikiem środowiskowym dla łąki rajgrasowej jest poziom wody gruntowej. Zalega ona nie płycej niż 40 cm. Na siedliskach tych bardzo rzadko obserwuje się wodę na powierzchni gruntu. W suchszych okresach roku poziom wód gruntowych może opadać poniżej 150 cm.
- b) 6520-1 (górskie łąki konietlicowe i mietlicowe użytkowane ekstensywnie) - Siedlisko obejmuje mezofilne łąki o górskim charakterze, położone powyżej 550-600 m n.p.m., które są użytkowane w tradycyjny sposób, polegający na ekstensywnym koszeniu i umiarkowanym nawożeniu, ewentualnie także przepasaniu. Te półnaturalne łąki występują w piętrach reglowych Karpat.
- c) 91E0-5 (Podgórski łęg jesionowy) - Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne lasy jesionowe. Występują one w całej Polsce.

W otoczeniu przedmiotowej inwestycji, w rejonie tunelu, zinwentaryzowano następujące gatunki:

- a) roślin:
 - Dziewięciśli bezłodygowy *Carlina acaulis* (4 okazy w km. ok. 51+300, 6 okazów w km. ok. 51+400);
 - Kukułka szerokolistna *Dactylorhiza majalis* (w km. ok. 51+460);
- b) bezkręgowców:
 - Ślimak winniczek *Helix pomatia* (liczny w km. ok. 50+080)
- c) płazów:
 - Żaba trawna *Rana temporaria* (w km. ok. 50+090);
- d) gadów:
 - Jaszczurka zwinka *Lacerta agilis* (w km. ok. 50+620);
- e) ptaków:
 - Gąsiorek *Lanius collurio* (w km. ok. 50+040 i 50+100);
- f) ssaków:
 - Jeż europejski *Erinaceus europaeus* (w km. ok. 53+150);
 - Sarna europejska *Capreolus capreolus* (w km. ok. 50+000 oraz 52+600);
 - Zając szarak *Lepus europaeus* (w km. ok. 50+150 oraz 52+590);
 - Lis rudy *Vulpes vulpes* (w km. ok. 50+550);
- g) nietoperzy:
 - Borowiec wielki *Nyctalus noctula* (5 osobników w km. ok. 50+100);
 - Karlik większy *Pipistrellus nathusii* (4 osobniki w km. ok. 50+070);
 - Nocek *Myotis* (w km. ok. 50+090).

Większość wymienionych gatunków flory i fauny występują nad tunelem. Należy zaznaczyć, że prowadzone drażenie będzie odbywać się pod powierzchnią terenu, co znacząco ogranicza konieczność niszczenia siedlisk roślin oraz zwierząt. Przy analizie kolizji wzięto pod uwagę te, które następują przy portalach. Przy portalu zachodnim kolizja następuje z siedliskiem 6510-2 i 91E0-5 oraz z: sarną europejską, ślimakiem winniczką, karlikiem większym, nockiem, borowcem wielkim, gąsiorkiem i zającem szarym. Natomiast przy portalu

wschodnim z siedliskiem 6510-1. Realizowana inwestycja nie koliduje z siedliskami gadów oraz płazów, dlatego też nie ma konieczności ich niszczenia.

Jako oddziaływanie najbardziej niekorzystne dla zbiorowisk roślinnych, a w szczególności tych bogatych w cenne gatunki roślin i/lub grzybów, a związane z etapem realizacyjnym budowy tunelu mogą być zaistniałe w tym czasie zmiany warunków wodnych terenu objętego inwestycją oraz terenów przyległych, w przypadku zastosowania obniżenia zwierciadła wód. Jednak jak wskazano wcześniej metoda TBM prowadzi do jednorazowego, lokalnego oraz krótkotrwałego obniżenia zwierciadła wody o niewielkim zasięgu, nawet w przypadku konieczności drenowania przodka wyrobiska. W związku z czym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania etapu realizacji inwestycji na siedliska przyrodnicze zależne od wód.

Na etapie realizacyjnym związanym z budową tunelu (w rejonie portali) należy spodziewać się chwilowego, niekorzystnego oddziaływania na poszczególne grupy zwierząt. Oddziaływanie to będzie wiązało się z szeregiem czynników pośrednich jak: obecność człowieka i maszyn, hałas, oświetlenie, drgania, które będą oddziaływać niekorzystnie na zasiedlające ten teren zwierzęta. Realizacja inwestycji będzie powodować zajętość terenu pod inwestycję (budową portali, lokalizacją koniecznych zapleczy) nastąpi możliwość zniszczenia siedlisk fauny, stanowiących zarówno miejsce ich rozrodu jak również żerowisk. Oddziaływaniu temu podlegać będzie przede wszystkim obszar bezpośrednio graniczący z portalami tunelu, gdzie siedliska ulegną całkowitej zmianie. Zaznaczyć należy, że zdecydowana większość prac przeprowadzonych w ramach budowy tunelu realizowana będzie pod ziemią, zniszczeniu ulegnie więc znacznie mniejsza ilość roślinności niż w przypadku linii kolejowej przebiegającej po powierzchni terenu.

Hałas i drgania na etapie realizacji prac budowlanych – zwłaszcza hałas maszyn i pojazdów będzie nowym i odczuwalnym dla zwierząt oddziaływaniem w otoczeniu inwestycji i będzie on miał bezpośredni wpływ na występujące w pobliżu gatunki. Hałas powodowany pracą sprzętu budowlanego jest hałasem o natężeniu zmiennym w czasie, zależnym od chwilowych uwarunkowań, głównie od charakteru wykonywanych w danym momencie robót budowlanych. Hałas, poprzez płoszenie i działanie stresogenne, może lokalnie oddziaływać negatywnie na aktywność zwierząt, jednak wpływ ten będzie oddziaływaniem krótkoterminowym, które ustanie z zakończeniem prac realizacyjnych.

Inwestycja wiązać się będzie z wycinką drzew i krzewów. Na podstawie dokumentacji dendrologicznej można określić, iż w ramach analizowanego przedsięwzięcia wycinką będzie objętych ok. 1211 drzew oraz ok. 1800 m² krzewów. W granicach terenu inwestycji rosną drzewa i krzewy, które mają głównie charakter zieleni ogrodowej, w tym drzewa i krzewy owocowe oraz ozdobne, występują również zadrzewienia w formie żywopłotów. Wycinka obejmie gatunki drzew o dużym zróżnicowaniu wiekowym od kilkuletnich siewek do powyżej 130 letnich drzew (np. lipy drobnolistne 132 i 127 lat, dąb szypułkowy 132 lata). Najstarszym zinwentaryzowanym drzewem jest okaz lipy drobnolistnej, której wiek oszacowano na 160 lat. Z pośród zinwentaryzowanych drzew dominują osobniki o średnicy pnia (na wysokości 130 cm) do 50 cm. Tylko kilka egzemplarzy przekracza 70 cm pierśnicy. Wśród wykazanych gatunków dominują m.in. świerk pospolity, wierzba krucha, olsza szara, lipa drobnolistna, klon jawor, jesion wyniosły, dąb szypułkowy. W mniejszych ilościach występują również brzoza brodawkowata, świerk kłujący, modrzew europejski, robinia akacjowa, czeremcha zwyczajna, grab pospolity. Z drzew owocowych wymieniono jabłoń domową, gruszę pospolitą, śliwę domową, czereśnię ptasią, śliwę domową mirabelkę, wiśnię pospolitą oraz orzech włoski. Z pośród krzewów odnotowano występowanie osobników żywotnika zachodniego, berberysów,

bukszpanów wieczniezielonych, dereni świdwa, bzu czarnego, śliwy tarniny, głogu jednoszyjkowego, róży, trzmieliny brodawkowatej, lilaka pospolitego.

Wycinkę drzew i krzewów, należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków (czyli poza okresem od 1 marca do 15 października). W przypadku konieczności prowadzenia wycinki w okresie lęgowym, prace należy prowadzić pod ścisłym nadzorem przyrodniczym. W sytuacji występowania gatunków chronionych, gniazd ptasich lub budek lęgowych w obrębie drzew lub krzewów przeznaczonych do wycinki, prace należy wstrzymać w celu uzyskania decyzji derogacyjnej, zezwalającej na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków objętych ochroną.

Zaleca się ograniczenie wycinki drzew do niezbędnego minimum a także zrealizowanie przedsięwzięcia w możliwie krótkim czasie. Z fazą realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia związane jest również ryzyko uszkodzeń systemu korzeniowego oraz kory drzew i krzewów rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie placu budowy (portali wschodniego i zachodniego) i dróg dojazdowych. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na drzewa nieprzeznaczone do usunięcia, które rosną w bezpośrednim sąsiedztwie budowy, prace należy prowadzić tak, aby nie spowodować ich uszkodzenia, zwłaszcza otarć kory i uszkodzeń systemu korzeniowego. W tym wypadku stosowane będą specjalne osłony dla poszczególnych drzew.

Nasadzenia kompensacyjne związane z wycinką drzew i krzewów w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia będą obejmowały ok. 435 drzew oraz ok. 1 400 m² krzewów.

Analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze wykazała, że największe oddziaływanie nastąpi na etapie realizacji inwestycji. W związku z powyższym w sentencji niniejszej decyzji wskazano działania minimalizujące możliwe oddziaływania.

Realizacja prac budowlanych będzie wiązała się z zagrożeniem wystąpienia przypadków nieumyślnego zabijania zwierząt. Zjawisko to może być wynikiem zajęcia terenu oraz prac związanych z przygotowaniem placu budowy, wykonywaniem robót ziemnych na obszarach o warunkach siedliskowych dogodnych do rozrodu i wychowu młodych, a także wycinką drzew i krzewów w okresie wegetacyjnym. Prace ziemne na etapie realizacji przedsięwzięcia prowadzić mogą do powstawania okresowych (podlegających likwidacji w wyniku dalszych prac budowlanych) zagłębień terenowych wypełnionych wodą, które mogą być spontanicznie zajmowane przez gatunki zwierząt wykorzystujące tego rodzaju siedliska do rozrodu - głównie płazy. W związku z powyższym, w celu zminimalizowania strat w populacjach ww. grupy zwierząt, wskazano konieczność prowadzenia prac w sposób zapobiegający powstawaniu zastoisk i zalewisk. Mając jednak na względzie technologię i zakres robót, a także możliwe do wystąpienia warunki atmosferyczne (np. okresy długotrwałych opadów), nie zawsze jest możliwe uniknięcie powstawania zagłębień wypełnionych tymczasowo wodą, dodatkowo wprowadzono obowiązek odłowienia i przeniesienia poza strefę zagrożenia osobników dorosłych i form rozwojowych płazów stwierdzonych w tego rodzaju zagłębieniach.

Wskazuje się, na konieczność zapewnienia nadzoru przyrodniczego w trakcie realizacji przedsięwzięcia, prowadzonego przez właściwych specjalistów, celem kontrolowania sposobu prowadzenia prac budowlanych pod kątem wypełnienia obowiązków wynikających z uzyskanych decyzji. Ze względu na lokalizację i charakter inwestycji, konieczny będzie nadzór eksperta z dziedziny botaniki. Botanik będzie obecny podczas wykonywania prac związanych z zabezpieczeniem drzew nieprzeznaczonych do wycinki oraz identyfikacją w terenie występujących ewentualnie chronionych gatunków roślin. Powołanie nadzoru przyrodniczego ma również na celu zapewnienie skutecznej ochrony grup zwierząt najbardziej narażonych na zwiększoną śmiertelność podczas realizacji przedsięwzięcia: płazów, ptaków, ssaków w tym nietoperzy i owadów. Nadzór powinien zostać zobowiązany do prowadzenia

systematycznych badań i kontroli stanu środowiska, zwłaszcza w okolicy portali, przez cały okres realizacji inwestycji. W zakresie nadzoru przyrodniczego jest nie tylko kontrola prawidłowego dostosowania się do wszystkich warunków wskazanych przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięcia, ale również zapewnienie, by wszystkie prace prowadzone były z poszanowaniem ochrony gatunkowej. Prowadzenie prac pod nadzorem przyrodniczym pozwoli zmniejszyć oddziaływanie na występującą na tym terenie faunę do minimum.

W świetle art. 52 ustawy o ochronie przyrody ochronie podlegają siedliska występowania chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zgodnie z tym przepisem zabrania się niszczenia ich gniazd, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień. Zaznaczyć należy, że w rozumieniu art. 5 pkt 18 ww. ustawy siedliskiem przyrodniczym jest obszar występowania roślin, zwierząt lub grzybów w ciągu całego życia lub dowolnym stadium ich rozwoju. W przypadku konieczności zniszczenia siedlisk gatunków chronionych lub naruszenia obowiązujących wobec nich zakazów to naruszenie tego zakazu wymaga uzyskania, w trybie art. 56 ust. 2 ww. ustawy, zgody regionalnego dyrektora ochrony środowiska i zgodę tą należy uzyskać przed przystąpieniem do robót powodujących to naruszenie.

f) obszary, na których standardy, jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,

Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia nie będzie związane z generowaniem ponadnormatywnych emisji zanieczyszczeń oraz hałasu.

Dla przedmiotowej inwestycji nie ma potrzeby utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

g) obszary, o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,

Na terenie inwestycji nie ma obiektów zabytkowych, nie leży on także w obrębie stref ochrony archeologicznej. W buforze 250 m nie znajduje się, żaden obiekt zabytkowy.

h) gęstość zaludnienia,

Gęstość zaludnienia w gminie wiejskiej Limanowa, na terenie której realizowana będzie przedmiotowa inwestycja, zgodnie z danymi GUS BDL wynosi 172 os./m².

i) obszary przylegające do jezior,

Planowane przedsięwzięcie nie jest położone w sąsiedztwie jezior.

j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,

Przedsięwzięcie nie będzie usytuowane na obszarach uzdrowiska i obszarach ochrony uzdrowiskowej.

k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe,

Przedsięwzięcie planowane jest na terenie zlewni jednolitych części wód powierzchniowych: JCWP Sowlinka, kod: RW20000721473449 i JCWP Smolnik, kod: RW200007214369 oraz w obrębie jednolitych części wód podziemnych: JCWPd 150 o kodzie GW2000150 i JCWPd 166 o kodzie GW2000166.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. z 2023 r. poz. 300)):

- JCWP Sowlinka - to silnie zmieniona część wód, z wyznaczonym celem środowiskowym: umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości) oraz dobry stan chemiczny. Jest to JCWP w złym stanie ogólnym (w tym: umiarkowany potencjał ekologiczny (wskaźniki determinujące: przewodność, azot ogólny, azot azotanowy; fitobentos), stan chemiczny: brak danych). Jako rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWP wymieniono presje:
 - troficzne (źródło presji: odpływ miejski (wody opadowe) oraz nawożenie i depozycja),
 - zasilające (źródło presji: eutrofizacja (źródło zgodne ze źródłem troficznym),
 - hydromorfologiczne (źródło presji: prostowanie koryta - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle piętrzące - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle regulacyjne (opaski brzegowe, ostrogi, tamy podłużne) - rzeki pozostałe, obiekty mostowe - rzeki główne i rzeki pozostałe).

JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Dla JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (odroczenie w czasie terminu osiągnięcia celu środowiskowego) oraz odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej (ustalenie mniej rygorystycznego celu środowiskowego).

- JCWP Smolnik - to silnie zmieniona część wód, z wyznaczonym celem środowiskowym: umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości) oraz dobry stan chemiczny. Jest to JCWP w złym stanie ogólnym (w tym: umiarkowany potencjał ekologiczny (wskaźniki determinujące: przewodność, azot ogólny, azot azotanowy), stan chemiczny: poniżej dobrego (wskaźniki determinujące: benzo(a)piren)). Jako rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWP wymieniono presje:
 - troficzne (źródło presji: nawożenie i depozycja oraz odpływ miejski (wody opadowe),
 - zasilające (źródło presji: ścieki przemysłowe i komunalne),
 - hydromorfologiczne (źródło presji: prostowanie koryta - rzeki główne, budowle piętrzące – rzeki główne, obiekty mostowe - rzeki główne).

JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Dla JCWP zostało ustalone odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (odroczenie w czasie terminu osiągnięcia celu środowiskowego) oraz odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej (ustalenie mniej rygorystycznego celu środowiskowego – dla wskaźnika: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C).

- JCWPd 150 posiada wyznaczony cel środowiskowy: dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Jest to JCWPd w dobrym stanie ilościowym i dobrym stanie chemicznym, niezagrażona nieosiągnięciem celów środowiskowych.
- JCWPd 166 posiada wyznaczony cel środowiskowy: dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Jest to JCWPd w dobrym stanie ilościowym i dobrym stanie chemicznym, niezagrażona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

W odniesieniu do obszarów chronionych w rozumieniu art. 16 pkt 32 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (obejmujących: jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, obszary

przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym) na terenie, na którym planowane jest przedsięwzięcie wyznaczono jednolitą część wód powierzchniowych JCWP Sowlinka oraz jednolite części wód podziemnych (GW2000150 i GW2000166) przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych (który obejmuje cały kraj).

W wyniku analizy przedłożonych dokumentów, w tym opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz z uwagi na rodzaj, charakterystykę i lokalizację planowanej inwestycji, nie przewiduje się negatywnego wpływu tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych.

3. Rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:

a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,

Planowane przedsięwzięcie może spowodować chwilowe pogorszenie stanu środowiska w bezpośrednim sąsiedztwie planowanych robót zwłaszcza w obrębie portalu zachodniego i wschodniego. Dostęp do tuneli będzie możliwy z portalu wschodniego, po przebicciu (wykonaniu drążenia) na portalu zachodnim planowana jest wyłącznie platforma robocza stanowiąca miejsce demobilizacji maszyn drążących. Ze względu na charakter otoczenia, jakim są obszary wiejskie nie identyfikuje się gęstej zabudowy, lecz luźno rozmieszczoną zabudowę. Podczas organizacji prac ziemnych, teren zaplecza budowy oraz portalu zostanie zabezpieczony (ogrodzony i oświetlony oraz zostanie ustawiony monitoring wizyjny), dodatkowo nadzorowany nad przestrzeganiem zasad ochrony środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa ludzkiego.

Uciążliwości i niekorzystne oddziaływanie występujące podczas budowy inwestycji będą miały charakter lokalny oraz przemijający.

b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,

Ze względu na charakter przedsięwzięcia oraz odległość od granicy państwa (około 30 km) nie będzie ono źródłem transgranicznego oddziaływania na środowisko.

c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,

Przewiduje się, że oddziaływanie będzie nieznaczne ze względu na skalę oraz lokalny charakter przedsięwzięcia. Planowane przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na obciążenie istniejącej infrastruktury technicznej.

d) *prawdopodobieństwa oddziaływania,*

Przedsięwzięcie z uwagi na swój charakter i zastosowane rozwiązania eliminujące uciążliwe oddziaływanie na etapie realizacji nie będzie źródłem zagrożeń, które w sposób znaczący miałyby negatywny wpływ na środowisko naturalne, w tym zdrowie ludzi. Z uwagi na rodzaj przedsięwzięcia oddziaływania takie jak: emisja ścieków, odpadów zanieczyszczeń, hałasu oraz wibracji będą miały zasięg lokalny, krótkotrwały (związany głównie z czasem budowy) i odwracalny oraz ograniczą się do obszaru objętego wnioskiem.

e) *czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,*

Oddziaływanie przedsięwzięcia w fazie realizacji ma charakter lokalny, krótkotrwały i odwracalny. Oddziaływanie na etapie eksploatacji będzie stałe o niewielkim nasileniu.

f) *powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,*

Jak wskazano wyżej tunel kolejowy wraz z tunelem ewakuacyjnym stanowią jeden funkcjonalny obiekt budowlany będący elementem inwestycji jaką jest modernizacja LK104 na odcinku D. Budowa tunelu ewakuacyjnego będzie realizowana równolegle do tunelu kolejowego. Z tego powodu wystąpi skumulowane oddziaływanie obu inwestycji.

Na etapie realizacji inwestycji wystąpi zwiększona emisja hałasu i zanieczyszczeń powietrza. Emisje hałasu będą jedynie tymczasowe, ograniczone do czasu prowadzenia robót. Ze względu na prowadzenie prac pod powierzchnią ziemi, wpływ drażenia tunelu nie będzie znaczący. Natomiast na komponenty środowiska takie jak: wody powierzchniowe i podziemne, gleby, funkcje ekologiczne środowiska związane z migracją zwierząt, krajobraz, wykorzystanie terenu oraz gospodarkę odpadami, oddziaływanie skumulowane na etapie budowy będzie nieznaczące.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż przy uwzględnieniu przewidywanych rozwiązań ograniczających oddziaływanie na środowisko realizacja inwestycji nie będzie ponadnormatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie oraz nie dojdzie do znaczącej kumulacji oddziaływań.

Na etapie eksploatacji inwestycji nie przewiduje się wystąpienia kumulacji oddziaływań.

g) *możliwości ograniczenia oddziaływania,*

W celu ograniczania etapu realizacji na środowisko konieczne będzie wykonywanie odpowiedniego planu robót budowlanych oraz zastosowanie odpowiedniej technologii i wykonywanie prac pod nadzorem przyrodniczym. Przy zastosowaniu planowanych rozwiązań ograniczających oddziaływanie planowego przedsięwzięcia na środowisko zawartych w Karcie

Informacyjnej Przedsięwzięcia oraz warunków określonych w niniejszej decyzji, jego realizacja i eksploatacja nie będzie powodować ponadnormatywnych emisji zanieczyszczeń do powietrza, hałasu i wibracji. Powstające odpady nie będą stanowić zagrożenia dla środowiska pod warunkiem przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz przepisów dotyczących odpadów. Również zastosowane zabezpieczenia i rozwiązania będą chronić środowisko gruntowo - wodne. Nie przewiduje się również, żeby inwestycja stwarzała zagrożenie w zakresie pozostałych komponentów środowiska.

W fazie eksploatacji inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na środowisko przyrodnicze, tunel ewakuacyjny nie stanowi bariery w terenie ani nie generuje istotnych zagrożeń, uwzględniając również oddziaływania skumulowane.

Dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie zachodzi obligatoryjny obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Analiza zgromadzonego materiału doprowadziła do jednoznacznej konkluzji, że przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko nie jest w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia konieczne. Wyżej wymienione cechy przedsięwzięcia przeanalizowane w kontekście kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 UOŚ potwierdzają trafność zawartego w sentencji rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 84 ust. 2 UOŚ charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa) za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 127 § 1 i 2 k.p.a. oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a.).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania, składając stosowne oświadczenie organowi, który decyzję wydał, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 K.p.a.).

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 K.p.a.). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Krakowie**

mgr Rafał Rostecki
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Inwestora,
2. Pozostałe strony postępowania zawiadamiane w trybie art. 49 K.p.a.,
3. OO. EB a/a.

Do wiadomości:

1. Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Krakowie,
2. PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie,
3. Organ ochrony środowiska zgodnie z art. 86a UOŚ.

Od niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205 zł.

INFORMACJA W ZAKRESIE PRZETWARZANIA DANYCH OSOBOWYCH

Uprzejmie informujemy, że:

1. administratorem danych osobowych jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska z siedzibą w Krakowie ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków tel: (12) 61 98 161.
2. dane kontaktowe inspektora ochrony danych osobowych: iod@krakow.rdos.gov.pl.
3. Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane w związku z działaniami podejmowanymi w sprawach dotyczących środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie art. 6 ust.1 lit. c), e) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (w ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
4. dane osobowe są udostępniane następującym kategoriom odbiorców:
 - podmiotom upoważnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa,
 - podmiotom serwisującym i obsługującym nasze systemy informatyczne
5. dane osobowe będą przechowywane przez okres wynikający z przepisów prawa tj. Jednolitego Rzeczonego Wykazu Akt Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska tj. - w przypadku:
 - dokumentacji dotyczącej: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia – wiecznie;
 - opinii, weryfikacja postępowań, aktualność warunków – po 10 latach ekspertyza przez okres 10 lat przy czym po upływie tego okresu dokumentacja zostanie poddana ekspertyzie co do dalszego okresu jej przechowywania,
6. osobie, której dane dotyczą przysługuje prawo do żądania od administratora dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa,
7. obowiązek podania danych wynika z Ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie podanie danych osobowych uniemożliwi realizację działań wskazanych w pkt 3.
8. administrator nie przetwarza danych osobowych w sposób zautomatyzowany, w tym dane osobowe nie podlegają profilowaniu